

సుఖశక్తి

లక్ష్మీలక్ష్మి

అందు అర్చనకు అవకాశం లేదు. అందుచేతనే ఆ కృతి ఎంతో వివాదానికి
ఈ కృతికి దారితీసింది. ఈ కృతిని చూడగా దానిని
సృష్టించినట్లుగానే అది, అదేమిట ఈ కృతికి అనుభవ
వల్ల, అందుచేతనే అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట
అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే
అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే
అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే
అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే

అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే
అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే
అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే
అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే
అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే
అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే
అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే
అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే

'అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే'
'అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే'
అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే
అందుకున్నట్లుగానే అది, అదేమిట అందుకున్నట్లుగానే

-ఎల్. ఎం. వివేకానంద

ನವಿಲು ಕಿನ್ನರಿ

ಪ್ರಿಯ ಇವಾಲುಗೆ,

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹವು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ,

— ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಕೆ.ಎಂ.ಎಂ

ಲಕ್ಷ್ಮೀವತಿ

ಕುಭದ ಪ್ರಕಾಶನ

ಬೆಂಗಳೂರು

ಜಿ.ಎ. ಸೆಂಟರ್ ಲೇಔಟ್

ಬೆಂಗಳೂರು-560 078

**NAVILU KINNART : A Collection of poems in Kannada by
Lakshminipathy and Published by Shubhada Prakashana
Jaraganahally, J. P. Nagar Post, Bangalore - 560 078.**

First impression : 1989

Pages : 56

© Author

Cover Design : P. S. Kumar

Price : 12 Rupees

ಉಚ್ಚಂತಿ ಉಡುಗೆ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಸಲಹೆಕೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆ
ಮುಚ್ಚಿ ಮುಸುಕಿದರ್ ನಿರ್ವಾಣವ ಸ್ಥಳವುಕೊಳುಹುದೆ ?

-ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ

Printed at :

Neethra Printers

6th Main, Chamaraajpet

Bangalore - 560 018

ಪದ್ಯಗಳ ಕುರಿತು....

ಪ್ರಕಾಶಕರಿಂದ

ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮಗಳ ಕೆಡುವ ಕಾಣುವ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ್ದು, ಹೋರಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು, ಕೋರಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕುತೂಹಲ ಕೆರಳಿಸಿ ಮನಸೆಳೆದಿದ್ದ 'ನುಚಿಕೆ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ, ಕನ್ನಡದ ಕೆಲವು ನಿಯತ ಕಾಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರೀತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಕಾವ್ಯಕೃತಿಗಳೂ ಈತನ ವೈಕ್ರಿಶ್ಠ್ಯ ಕೆಲಸಗಳೇ ಇವೆ.

ಈ ಗಂಕುಲವನ್ನು ಹೊರತರುತ್ತ ನಮ್ಮ ಗೌರವ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಯಾವುದೇ ಕುಲೇಜು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳನ್ನು ತಲುಪದ, ಓದಿನ ಒಲವನ್ನರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಂಕಣದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿ ಯಾವುದೇ ಬಿರುದು, ಪದವಿಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾವ್ಯಾಸಕ್ತರ ಪ್ರತಿಭಾಧೀನ.

ಇಲ್ಲಿನ ಕವಿತೆಗಳು ಗಡಸು, ಗಂಭೀರ, ಬಗ್ಗಿ, ಬಿಗುಮಾಪಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ಓದುವ ಓದುಗರನ್ನು ತಡವು ಒದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಜರಗಪದ್ಯಕ್ಕೆ, ಶಿವಕಂಕರಿ
ಕುಳಿದ ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪರಮಾಣ

ಪ್ರೀತಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ,

ನಿಮ್ಮ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಓದಿದೆ. ಕಾವ್ಯ ಕೆರೆಯು ತೀರಬಿಟ್ಟಿರುವ ನಾನು ಕೆರೆಯ ಆಕವಶ್ಯಕವಲ್ಲವೆ. ಅವರೂ ಓದಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಿವೆ :

ನಿಮ್ಮ ಬಹುದೂರು ಕವಿತೆಗಳು ಬದುಕಿನ ಮೋವನ್ನು ಹೇಳಿ ಕ್ಷಮೆ : ಮುಂದೂಡುವುದು, ಸುಖದ ಕೆಡುವ ಕಾಣುತ್ತದೆ, 'ಕುಡುಪಾಪ', 'ಜೊಂಚಿಕೂತ ಉಪರು ಭಾರವೆ', 'ಲಜಾಪವ ರಾತ್ರಿ', 'ಸಾವಿನವ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ' - ಮುಂತಾದ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಅನುಭವ ಗಾಢವಾಗಿದೆ. ಕವಿತೆಯ ವಸ್ತುವಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಪೂರ್ಣ ಅರಿವಿದ್ದರೂ 'ಮಕ್ಕಳ ಗೊತ್ತಲ್ಲ', 'ಬಡಲೊ ಮುತ್ತ ಆಮೃತಮುಖ' ಹಾಗೂ 'ಗಾಳುಡಿ ಗಂಗೆ ಭಾರತದಂತಹ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನಷ್ಟೇ ಇಲ್ಲಿನಷ್ಟೇ ಕೆಲವು ಸಾಲುಗಳು ಬೇಕಾಗಿರಬೇಕೆ. ಅವರೂ 'ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ', 'ಪವಿಲು ಕಿಚ್ಚರಿ' ಮುಂತಾದ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಶಕ್ತಿಯ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಬದಲಾಗಬೇಕೆನ್ನುವ ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಕವಿತೆಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'ಪವಿಲು ಕಿಚ್ಚರಿ' ಕವಿತೆಯ ಈ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು :

ಹೆಡೆಗಳೆಡೆಯ ಪೂರ್ವದ ಮೆಟ್ಟುಮೆಟ್ಟು
ಹೆಡೆ ಹೆಡೆಗೊ ವಾದಗವಿಯ ಮಟ್ಟ ಕಟ್ಟು ನಾಗವಟಿ

ನಿಮ್ಮ ಯಾವ ಕವಿತೆಯಲ್ಲೂ ವಿಚಾರದಿಂದ ಹೊರತಾದ ಸಂಕೋಪವನ್ನು ಕಾಣಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕವಿತೆಯ ವಿಷಯ : ಕೇವಲವಿವಿಧವೂ ಭಾವ ಕೇವಲವಿವಿಧ. ಇದಕ್ಕೂ ದಿಗ್ಗಿಲಾಗಿ ನಾನು ಇನ್ನೇನು ತಾನೇ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯ ?

ಬೆಂಗಳೂರು

-ಅಂಕಣ

ನನ್ನೊಳಗಿನ ಕೆಡ ಬಿಚ್ಚಿ....

ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನೇ ಬೇರೆ ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದ ಕನಸುಗಾರ ನಾನು. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಘಾಸ್ಟದ ಗೆಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಲಾಗದೆ ಕನಸುಗೊಂದಿಗಿನ ಕರುಳ ನೆಚ್ಚುಮೊರೆಡಿದೊಳೆಯಲಾಗದೆ ಅಗಣಿತ ಗೊಂದಲಗಳ ಗೊಡಲಲ್ಲಿ ಚಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರಳುವ ರೂಪಾಂತರ ಪ್ರಾಣಿಯವಕ್ಕಾಗಿ ಕಣ್ಣೆರೆದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನೆಲ್ಲ ಗೊಂದಲಗಳ ಈ ಬಾತ್ಸೃಚ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ನನ್ನ ನಾಮವ ಈ ಬದುಕುಬೇರು ಕಾದ್ಯ ಬಹುಶಃ ಹೀಗೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ ಎನಿಸುತ್ತೆ.

ತನ್ನ ತಾನರಿವುದೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ಹೊಸ ಹುಟ್ಟು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತಲೇ ಹೊಸ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅವಿಚ್ಛಾದ ಪರಮವು ಬದುಕಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಳಗೇ ಒಬ್ಬ 'ಮಹಾಮೌನಿ' ನಿಂತರೆ ನನ್ನೆಲ್ಲ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಕೊಡಿಯಾಗಿ ಉಳಿದು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಉದ್ದಿಗ್ನ ಬದುಕಿನ ಹಿಂದಿನ ನಿರುದ್ದಿಗ್ನ ವೋದಗವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದ, ಇನ್ನೂ ತನಗೆ ಬಗೆ ಹರಿಯದೆಯೇ ಉಳಿದಿರುವ ಲೋಕಪ್ರೊಂದರ ಎದುರು ದಿಕ್ಕಾದ್ದರಿಂದ ನನ್ನೊಳಗಿನ ಅವನನ್ನು ಕದಲಿಸಲು ತಾನು ಹೆಸಾರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ನೀಡದ ತೆಗೆಮೆದು ನಾನು ಅಕ್ಷರ ನೈವೇದ್ಯ ಹಿಡಿದು ಅಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ, ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿ ಗೊಳಗೊಂಡೇನೆ. ನನ್ನದಲ್ಲದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಣೆ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಪಹೃಷಿಕೊಳ್ಳುವ ಆತ್ಮವಮನ ಸತ್ಯಗ್ರಹಿಯಂತೆ ಅವನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಪಾಪಾರದಿಂದಲೇ ದೂರ ಉಳಿದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಾನನ್ನೂ ಮಾಡತಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡದೇ ಇರಲಾ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಅವನನ್ನು ಕದಲಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಅವನು ಮೂಕ

ನಾದುತ್ತ ನಾನು ಮೌನವಾಗಬೇಕು. ತನ್ನ ಚಮಕವೆಂದು ನಂಬಿಟ್ಟಿರುವ ಅವಮಾನಗಳ ಭೂರಿ ಕಣಿವೆ ಅವನು ನಾನಾಗಬೇಕು.

ಆಗ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲಗಳಾದ ಸಾಫು ಮತ್ತು ಕಾಮವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಅವನ ಪಾತ್ರವೇ ಮೃಗನಯನಗಳು ನನಗೆ ಲಭಿಸಬಹುದು. ನನ್ನ ಕುತೂಹಲದ ಹೂಗಳ ಸಂಗೀತ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಬಹುದು. ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ನಡಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಅವನು ಅಪಹರಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಮನವಿನ ಲಕ್ಷ ಮೂವಳಿಗೆ ನನ್ನೆಯೇ ನನಗೆ ಸಿಗಬಹುದು.

ನಾನು ಕಾಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ, ಅವನು ಕೆಡಲುವ ಕ್ಷಣಗಳಿಗಾಗಿ. ಬಾದಳದ ಟಿಂಪಕ್ಕೆ ಮಧುರಚಿನ್ನದ ಕದಲಿಸಿದಂತೆ ; ಭುಷಾದೇವಿಯ ಮನೋರಥದೇಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಬೆನ್ನಿನ ನಿರಂತರ ಕದಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಂತೆ-ಇವನನ್ನು ಕದಲಿಸುವೆಲ್ಲ ಆ ಶಕ್ತಿಗಾಗಿ.

ಕಾಲದ ಕೆಳ ಕೇಳುವ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಳ ರಾತ್ರಿಯ ಕಿತ್ತಿರಿ ಹಕ್ಕಿಯ ಅನಾದಿ ಹಾಡು ಅಥವಾ ಬಯಲು ಮೌನವ ಸೀಳಿ ಬರುವ ಮರಕುಳಿಗನ 'ಕಾಲದ ಪಾದ ಸೆಪ್ಪಳ' ಅಥವಾ ಜನಾರ್ದನದ ಇಯಿರುಗಳಲ್ಲೂ ತಪ್ಪದೆ ಎದೆ ಕುಟುಕುವ ಯಾವುದೋ ನಿಶ್ಚಿತ್ತ ಅಕ್ಕಂದನ ಅವನ ಅಕ್ಕಂದದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕಬ್ಬದ ರೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಬೋದಿಸಬಹುದು. ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ಅವನನ್ನು ಬೊಗಸುಡಿಸುತ್ತಲೇ ಬಂದಿರುವ ಅನೂಪ್ತ ಜಗತ್ತು ಕರಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವನ ಶಬ್ದವಾಣಿ ಅರಳಬಹುದು. ನನಗೆ ಸಹಜ ಪ್ರಪಂಚ ಕಾಣಿಸಲಾರಂಭಿಸಬಹುದು.

ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಹುಟ್ಟಿನನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲನೆಯದೇ ನೋಡಿದ ನೆನಪೇ ಅಳಿದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗುಟ್ಟು ಮನವೊಳಗೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಗಡುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕಾಡು ಎಂದಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಸುಮಾತಕ್ಕೆ ಕೆರೆಯು ತ್ಪದೆಯೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಮಾಣ ಮೇಘಗಳು ಎಂದು ನನ್ನ ನೆನು ಗತ್ತಲ ಪಾವದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಗೋಚರ ಕೋಲ್ಟಿಂಟಿನ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತಿಹೋದವೋ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಎದ್ದು ಬಂದಾ ನನ್ನೊಳಗೆ ಬಾಣಿಯತ್ತಿಡ್ಡ ನದಿಗಳ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಯಾವ ಕೂವ್ವದ ಕೈಗಳ ಯಾವಾಗಿ ಬಿತ್ತಿಡೆ ಯಾಗುವವೋ ಎನ್ನುವುದು ಕೂಡ ಬಗೆಬಗೆಯಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೇ ಇಲ್ಲದ ಲೋಕದಲ್ಲಿನ ಅವನಂತೆ ಹಾರುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ ಹಕ್ಕಿ.

ಹೀಗೆ ಎಂಥ ನೋವಿನ ಬದುಕಲ್ಲೂ ಇಂಥ ಸೆಳವುಗಳಿಗೆ ವೆಳ್ಳು ಗುವ, ಮಿಗಿಲಾದ ವಿಗ್ರಹ ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯೂವಿಸಿ ಕೂಡಿ ಭಜ್ನವಾಗಿ ಬದುಕಬಿಡುವ ಆ ಅನಂದಗಳು ವೆಸತ್ಯ ನನಗೆ ಕಾಣದವೆ. ನಿರಾಸೆಯ ಕೆಲವಲ್ಲೂ ಮುಕ್ತಾಗುವ ಸಂಭವವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಪ್ಯಾರಿಟಿಯ ಬೋಲಗಳು ನನ್ನ ಮನೋವಲಯವಲ್ಲದೇನೆಯೆಂದು ಪರಿಹಾರಿಸ್ತೇನೆ. ಎಂಥಂತಹ ಪ್ಯಾರಿಟಿ ದೈವತ್ವಗಳ ವೈಚಾರಿಕ ಬಿಡು ನನ್ನೊಳಗೆ ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ನಿಂದು ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟತನವಾಗಿರುವ ತ್ರವಯವೆಂದು ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೆಚ್ಚುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ನನ್ನೊಳಗೆ ನಾಣಿ: ಇಲ್ಲ. ಆದವ ಆದರೆ 'ಅವನ' ಮುಂದುವರಿದ ಪರಿಣಿ ವಾಗಬಿಡುವುದು.

ನನ್ನೊಳಗಿನವನ ಆ ಅಂಥ ಅನೇಕ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೂ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಲ್ಲ. ಪದ್ಯವಾಗದೆಯೇ ಹೋದ ಆ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮರುಕವಾಡಿಗಳು ನಾನು ಕಾಲದ ಓಂದ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಯೆಂತೋ ಮುಂದುವರಿದ ಕೈಬಿಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕ್ಷಣಗಳು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಕಲಾಪಿ ಕಾಲ ಹೀಗೆ ಪದ್ಯವನ್ನು ಮೊಡಗೊಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತದೆ.

ಸುತ್ತಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮುದುಡಿ ಬಿಟ್ಟುಳಿಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಗಟ್ಟಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮೂಕವಾಗುತ್ತಿರುವ ಅವನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ಯಾವನು ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಉಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಅವನಿಗೆ ನನ್ನದೂ ಫಲವಿರಬಹುದು. ಮುಂದೆದರೆ ಸಮಾ ಅವನಿಗೆ ಪೋಲಿಯಾ ಆಗಿಯೇ ಹಿಡಿದು ನೂಗಿರಿಕ ಪ್ರಪಂಚದ ಅಸಹಜ ಒತ್ತಡಗಳನ್ನೆರವನ್ನು ನಾನು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂಬರ್ಥವಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಆದವ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೇಕೆ ಕುತೂಹಲವೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಆ ಕುತೂಹಲ ಇಂದಿಗೂ ಉಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅವನಿನ್ನೂ ದೂರದ ತಪ್ಪಿರಬೇಕು: ಚಿತ್ತಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಬಣ್ಣ ಒಡೆಯದ ಹಂಗೆ ಬಿಳುಪು. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಅವನಿಗೆಬೇಕೆಂದು ಕನಸು.

ಇಂಥ ಬೇಳದಿರುವ ಪದ್ಯಗಳೇ ನನ್ನನ್ನು ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಡುತ್ತಿವೆ. ನನ್ನದೊಂದು ಕವನ ಸಂಕಲನ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು ನಂಬಿಕೆಯೇ

ವಾಗಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿಜಕ್ಕೂ 'ನವಿಲು ಕಿನ್ನರಿ' ಹೊರಬಂದದ್ದು ಗಳಿಯ ಬದಗದಹಳ್ಳಿ ಬವಣಿಕೆರಾ ಅವರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಮಾತ್ರ. ಅವರ ಕಾವ್ಯಸಕ್ತಿಗೆ ನಾನು ಮಾರು ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಸಂಕಲನದ ಪದ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನವು.

ನನಗೆ ಇಪ್ಪವಾಗುವ ಕವಿ ಎಬ್ಬ. ಎಸ್. ತಿವಳ್ಳಕಾಕರು ಬಿನ್ನುಡಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುವುದರ ಮೂಲಕ ಪದ್ಯಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಅವರ ಸತ್ಪ್ರದಯ ನಿಲುವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೇವಲ ಕೃತ್ಯಾ ತೆ ನಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ 'ನವಿಲು ಕಿನ್ನರಿ'ಗೆ ವಾಲ್ಮಾ ಮೂರುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ತನ್ನದೇ ಸ್ವಂತ ಸಂಕಲನವೆಂಬಂತೆ ಓದಾಡಿದ ಹಾದುಗಾರ ಗಳಿಯ ಅಂಕಿಲ್ಲ ಪದ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ನರಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಗ್ರಹಣೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ನನ್ನ ಸಂಶೋಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿಧ್ವಾರೆ. ಸಹಿಷ್ಣುರೊಂದಿಗೆ ಅವರ ಯಾವ ಸಣ್ಣತನಗಳೂ ಕೂದ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಅಂಕಿಲ್ಲದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರೀತಿಗೆ ದೊಡ್ಡತನವಾದ ಅತನ ಮುತುಗಳನ್ನು ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಪ್ರಜಾಪಾಠ್ಯ, ಲಂಕೇಶ್ ಪತ್ರಿಕೆ, ಸುದ್ದಿ ಸಂಗಾತಿ, ಮುಂಗವರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸಂಪಾದಕರಿಗೂ ಹಾಗೂ ಸಹಿಷ್ಣು ಆಕಾಶಮಿಯ ಕ್ಷಣಿಕ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ 'ಬಾದಲಿ' ಪದ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ ಪ್ರಿಯಾತ ಬಿ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರಾವ್ ಅವರಿಗೂ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞ ನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ನವಿಲು ಕಿನ್ನರಿಗೆ ಆರ್ಥಪೂರ್ಣ ಮುಂದಿಕ್ಕುಟ ಚಿತ್ರ ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಕಲಾವಿದ ಗೆಳೆಯ: ಪಿ. ಸಿ. ಕೆ.ವೆಂಕಾ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಧುರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ನನ್ನ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿರಿ, ಕೆಳ, ಬೈದು ಮಿಡುವುದುಪ್ಪದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪದ್ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತ, ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಪದ್ಯಗಳ ಆಯ್ಕೆಯವಳಿಗೂ ಅನೇಕರು ಕಮ್ಮ ಸಹಾಯ ನೀಡಿ ನೆನ್ನೊಳಗಿನ 'ಅವನನ್ನು' ಇನ್ನಷ್ಟು ಮೂಕನನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಕಲನದ ವರದ್ವಾದದಿಂದ ವನ್ನೆಲ್ಲ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞ ತೆಗಳನ್ನು ಹೀಕುವುದೆಂದು

ಕೊಂಡಾಗ-ಅನೇಕ ಹೃದಯವಂತರ ಗೃಹವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟ
ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾಲು ಕೊಡುತದವಾಗಿದ್ದೇನೆಂಬ ಸತ್ಯ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಎದೆಯೊಳಗೆ ಉಳಿದು ಕಾವ್ಯದ ಗೊಡು ಕಟ್ಟುವ ಗೌರವಕ್ಕೆ
ಪಾಲು ತೀರಿಸಿ ದೂರವಾಗಲಿ ?

'ನವಲು ಕನ್ನಡಿ'ಯನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕಟ್ಟಿ ಮುದ್ರಿಸಿಬಿಟ್ಟ ನೆತ್ತಾ
ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ನೆ ಮೆದೀಕರವದ ಪ್ರಿಯವನ ಮನಿಧರ್ಮಯ್ಯ ಅವರಿಗೂ
ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ, ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ 'ನವಲು ಕನ್ನಡಿ'ಗೆ ಜೀವ ತುಂಬಿದ
ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ನಾನು ಹುಣ್.

ರಾಮಲಿಂಗೇ ಫಲಹು

ಸಂಪೇ ಬೈಪಾಸ

ಎಂ.ಡಿ. ರಸ್ತೆ, ಕೋಡಾರ-563 101

-ಅಕ್ಷುತೇಶ್

ಬಳಗೇ

ಜೊಡೆದನ ಗಲರು	13
ಬಾವಲಿ	15
ಗೌರವತಿದುರು ನವೆಯಾದುವ ಬ್ಬಗೇಡ್	16
ಓಣೆಲೊ ಮುತ್ತು ಅಮ್ಮ ತಮತಿ	18
ಝಾಂಝಾ	22
ನವಲು ಕನ್ನಡಿ	24
ಪ್ರಣಯ ಕೊನೆಯುಕ್ಕಿರಲೆವ ಆ ರಾತ್ರಿ	26
ರಮಣಾಪಿನ ಕೊನೆ ರಾತ್ರಿ	27
ಮಿಂಚಿನ ವಾಸನೆ	29
ಸಾವಿರವನೆಯರು ಮುಂದೆ ನಿಂತು	31
ಬಿಸಿಯ ಕೊಲು	33
ಶ್ರೀಷ್ಠ ಸೌಷ್ಠವಗ ಗೆಳೆಯ	35
ಹೊಂಚ ಕೂಡ ಉಸಿರು ಭರ್ಜನೆ	37
ಸುನಯನ	39
ಗಾಕುತಿ ಗಂಗೆ ಭೀರತ	40
ಕಾಯ ಪಾಪದ ಕಣನು ಮತ್ತು ಉಡ ಬೆಕ್ಕ	46
ಗಲೆಯು ಪಂಜರಮೊಳ್ಳಿ	48
ಮಕ್ಕಲಿ ಫೋಪಾರ್	50
ಸೋರಿಸ್ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ	55

ಚಂದಿರನ ಗೆಳೆಯ

ಬಂದೆಯ ಚಂದಿರನ ಗೆಳೆಯ, ಬಲ ಬಾ
ನೋಡು ಸುಳಿಗಳ ಸವ್ಯೂಹದ ಬಿಳಿ ಬಾ
ಮೊಯದೆ ಕನಕಗಳ ಹಿಂಬಿ ಸುತ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಬಾ
ನಿನ್ನ ಉಪ್ಪಾದ ತಿರುಮಲಾಕ್ಷರಾಗಿ
ನನ್ನ ಮುಗ್ಧತೆ ಕಾದಿದೆ

ಆ ಮಡಿ ಹಕ್ಕಿಯ ಮೋಹಕ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ
ನೀನು ಬಂದೇ ಬರುವೆಯೆಂಬ ಮತ್ತು
ಎಂಥದೋ ತಲ್ಲಣದ ದುಮಳ ಸಂದೇಶವಿತ್ತು

ತಿಳಿ ಹೂಗಾಳಿ ನಿಶ್ಚಿತ್ತ ಹೊಳೆ ಹವಿಡಿ
ಕನಕಸುಮಂತಿಧ್ವ ತರಗೆಲೆಗಳಾಟಗಳ
ತಲ್ಲಣದ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ತಳಗಳನ್ನಾಗಿ
ನನ್ನ ದೇಹಗಳಿಗೆ ಹವಣು ಒಸಕೆಗೆ ಕುಣಿಸ ಮೋಹು

ಪ್ರೀತಿಯ ಅಳವಡಿದ್ದ ಹೂವನ್ನೋ
ಹೂವೆಯ ಅಳವಡಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೋ
ಹಿಂಗಲ ಬೇಕೆ ಚಿಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ಬಿಡುಬಿಡಲಿ
ಕಾಲಮೆಲೆ ಮಾಯವಿ
ವಿಲಕ್ಷಣ ಭೀತಿಯ ವಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದೊ ಆಹುತಿತ್ತು

ಕೈಮೇಣಿ ಬಂದ್ರನನ್ನು ಕಂಡು ಮುಸುಕಿ
ಆವನ ಮುಖದ ನಿಗೂಢ ಬೆಳಕು
ಮೂಕೆ ಅಲವತ್ತು ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನವನದನೆಯಾದ
ಈ ಬಿಡ್ಡೆಗೆ ಒಂಟಿತನೇ ನೆವನಾಯಿತು

ನಿನ್ನ ಉನ್ನಾದ ಜನುಮಾಶಿಗಾಗಿ
ಅವಿಂತ ಮುಗ್ಧತೆಯನ್ನೂ ಕಾದಿದೆ
ಆಹಾ ! ಬಂದಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಹಿಂದಿನ ಗೆಳೆಯ
ಎನ್ನುತ್ತ ಮೋಹಿ ಮಾಯ !

ಬಾವಲಿ

ಜಟಿ ಬೆಳಸಿಕೊಂಡ ಪುಷ್ಪ ಅಲಿದ
ಹುಪಾರು ಕಿವಿಯಂತೆ
ನೆನಪುಗಳೆ ಪ್ರಾಕೃತ ಕೊಂಬಿಗೆ
ಹಾಲುಬ್ಬ ತೂಗುಬಿದ್ದ ಪಿಡ್ಡೆ
ತಾರಾಮಂಡಲದ ನೆಲಮೆ ಪರಗಳೆ ಜಗ್ಗಿ
ಅಶಾಶನ ಮುಖ ಮೊಲೆಗಳಲ್ಲೂ ತನಿ ಬೆಳದಿಂಗಳೆಕ್ಕುತು
ನೊಡಗುಳ್ಳಿಗುಲ್ಲೆಷ್ಟು ವೈದೃಶ್ಯಗಳ ರಂಗೇರಿ ಜಾಪ್ರೆ ನೆರೆಯಿತ್ತು

ನೊಡ ಮೇಲಿನ ಕ್ರುದ್ಧ ಕನಸೊಂದು ಬೀಳಿ ಬೀಳಿ
ಗಾಳಿಯ ಗದ್ದದ ಸೊಜಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಹೊಳೆದು
ಹುರುಪುತಂದ ಒಗಟು ಸೀಮೆಯ ಸದಾಕಾರ
ಲೀಡಿ ಮ್ಯಾಕಾಡೆತ್ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಕೂಕ ನಿಶಾಬರ

ಕಿರಿದ ಕಣ್ಣು ಓಡುತ್ತಿಲ್ಲ
ಛಾಯೆ ಕಲಾವಿದನು ರೋ ಬಿಡಿದ ಅನವನ ಕೈಲಿಯು
ಸುಟ್ಟು ಕುರುಕಾದ ಸೊಟ್ಟು ಪಾವಲಿ
ಕೊನೆ ಕೆಣಕುಗಳಾದಲ್ಲಿ
ಗೂಡು ಕೆಟ್ಟ ನಿಜಗಳ ಗುಣಾರಮಿಸಿದ
ಶೃತಾನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ಬೀಳುಗಾರ

ಗುಣಾಂತರವಾಗದ ನಿಗೂಢತೆಯೊಂದು
ಸುರನಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತಗನ ಕುಬ್ಜವಾಗಿಸಿ, ಕುಬ್ಜವಾಗಿಸಿ
ಹೊವ ಪೆಟ್ಟಿಯನ್ನಾಗಿದ್ದಂತಹ ಬೋದ ?
ಸೈಕಾನನ ಹಾಡಿಗೆನುತು ಸಂದರ ವಾದ್ಯ !

ಜಟಿ ಬೆಳಸಿಕೊಂಡ ಪುಷ್ಪ ಅಲಿದ
ಹುಪಾರು ಕಿವಿಯಂತೆ

ಗಂಧವತಿಯರು ನಡೆದಾಡುವ ಬ್ರಿಗೇಡ್

ಈ ಪುಟ್ಟ ಇಯರ ರೋಮ ರೋಮಗಳಲ್ಲೂ
ಹಾಲಿವುಡ್ ನ ರೋಮಾಂಚನಗಳು ಅರಳಿ ಬಾಡುತ್ತವೆ
ಸೋಫಿಯಾ ಲೋರೆನ್ ಗಳಂತೆ
ಸೌಂದರ್ಯಬೋಧಿಗೆ ಸಂವಾದಿಸುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಾ ರವರು
ಅವರು ಬ್ರಿಗೇಡ್ ರೆಜಿಮೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಯರು

ಮಾಂಸಖಂಡಗಳನ್ನು ತೇದು ತಂದ ಕೆನೆಬೆಣ್ಣೆವರು
ಚರ್ಮದ ಬಟ್ಟೆ ಬುಗಲಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಸವಿಯುತ್ತಾರೆ
ವನದೊಳೆಯ ಮೊಲೆ ಹಿಂದಿ ತಂದ
ಮೂರು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಸೂರಾಗುತ್ತಿವೆ
ಲಕ್ಷ ಪಾರ್ವತ ಮೊಲೆ ಸರಿಯುವ ಹರಿಯುವ ಹಂಪಿಗಳವರು
ಹಾರಿದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತವೆ
ದುಬಾರಿ ನಗೆಯ ಕಾಣುವ ಬಿಲ್ಲುಗಳು

ಪ್ರವಾಸ ದೈತ್ಯಸುಂದರಿಯರು ನಡೆದಾಡುವ ಈ ನೆಲದಲ್ಲಿ
ಮನುಷ್ಯಗಳು ಭದ್ರ ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತವೆ
ರಾತ್ರಿ ತಲೆ ಮರೆಸಿ ಬರುವ ಸೂರ್ಯನ ಹುಡುಕುವ
ಸಾವಿರ ಬಾವು, ಕುದಿಗಳಾಗುವ ಕಣ್ಣುಗಳು
ಮಾತೆ ಮಾರಿದ ಮೌನ ಭಾಷಾ ಕೊಂದಿರುವಾಗುತ್ತವೆ
ನೀಲಿ ಬಿರುಮಗಳ ಈ ಮದಮೂಡುವದಲ್ಲಿ
ಬೀಸುವ ಶುದ್ಧ ಏಕೋಪ್ಯ ವಾಸನೆಯ ಆ ಮಂದ ಭಳಿಗೆ
ನಾಣ್ಯ ಸಂದರ ಪರೀಯ ಮಂಗಳಮೊಳಗುವ
ಕ್ಷಣಿಕ ಬಂಧಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ

ಆಗ ಈ ತೋಳದ ಮೂಯಾಂಗಳವರು
ವಸ್ತುವೆಂದು ಗಾಯಗಳ ತೋಟಕ್ಕೆ ನೆತ್ತರವಳ
ತೆರೆಯುತ್ತಾರೆ ಯಶಸ್ವಿ ಬಹಾರಿಳ ಬೈದಿತ್ಯ ವ್ಯಾಪಾರವ

ಆ ಪುಟ್ಟ ಇಯರ ರೋಮ ರೋಮಗಳಲ್ಲೂ
ಹಾಲಿವುಡ್ ನ ರೋಮಾಂಚನಗಳು ಅರಳಿ ಬಾಡುತ್ತವೆ
ಸೋಫಿಯಾ ಲೋರೆನ್ ಗಳಂತೆ
ಸೌಂದರ್ಯಬೋಧಿಗೆ ಸಂವಾದಿಸುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಾ ರವರು
ಅವರು ಬ್ರಿಗೇಡ್ ನ ಗಾಂಧಿ, ಕ್ಷಯರು

ಒಥಲೊ ಮತ್ತು ಅವ್ಯತನುತಿ

ಅವ್ಯತನುತಿ :

ಓ ನನ್ನ ಮೂರ್ ಬೊರೆ ಒಥಲೊ
ಅಕ್ಕ ಮೂರ್ ಅನ್ನು ನಾನ್ಯವಿಲ್ಲ
ವೃತಿ ಹುಣ್ಣು ಮೆಯನ್ನೂ ಓಯನ್ನೂ ಹೊಳಗೊಗೊ
ನೈದಿಗಲ ನೆರಳು ಕೊಯಲಾಗದು
ಅಲೊಕೊ ಅನಿಯ ಅನ್ಯದೂ
ನನ್ನೆ ಬೊಳಗೊ ತಿರುತಿ ನಾಚಿಕೊಂಡ
ಕೊಂಡ ಕೊಂಡಲದ ಹುಣ್ಣು ಸಕ್ಕಗಲ

ಕ್ರಿಕರಣಕುದ್ದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಅಂದದ ವ್ಯಾಪ್ತಾನ ವಾಮ
ಹಮರಿನ ಪೊದೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಕೊಂಗಿರಿಯಂತವಿತ್ತ
ಅವ್ಯತನುತಿ ರತಿರೊಂದು ಹಾಚಿ ಥೊ
ನಿಗೊಥ ಅವ್ಯತ ಸದಕ್ಕಿ ನಲ್ಲಿ
ಕಾಮ ಕೊಂಡದ ಚಂಡ ಅಲೆಗಲನ್ನೆದ್ದಿರಿದ
ಸೂರ್ಯನ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜಿಗೊ
ಅವನು ಸುಲಿದ : ನನ್ನ ಕುಕುಮಾರ ಪೊರೆ
ವೈತಿಹಿತಯ ಮಟ್ಟಿ ಕೂತ ಕಾಡುಕಾರ್ತ ಕರೆ
ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಘಾತ ತರೆ
ಕೂಲಿದಹೆಯ ಗುಟ್ಟ ಸತ್ತಿಗಲಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೂಲಿದ ಕ್ಷಣಗಲಡಗೊದ್ದ

ಅ ಒಂದೊಂದೂ ಮುಖಗಲ ಭೂತರ ಸ್ವರೂಪಿ
ನನ್ನ ಸೌಜ್ವಲಗಲ ಸತ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾವುಗೊಳಿಸಿದ
ಅ ಅವು ಹೊದ್ದನೆಯದನ ಒಂದೆಯ ಕುಂದಿ ನಾಡಿಯದೆ,

ಅವನ ಹಾಡಿನಿಂದಿಗೆ ಅರಳ ಕೆಳಗಿದ್ದು
ಯಶೋಭರನ ಅಪಹಾರಯಕತ ಮುಕ್ತ
ಅವನೊಥ ಸುಕುಮಾರ ಪುರಾಣಕಾರದಲ್ಲೂ
ಹಿಂಬದಿ ಒಟ್ಟಿನ ಹೊಂದ ಹೊಂದಿತ್ತು
ಸೂರ್ಯ ಮುಕೋನಂದನದಲ್ಲಿ ಹಾಡಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಭಗವಂತ
ಫೀಸಿ ಬೆಂಕಿರಾದಾಗಿ ಬೆಂಬಿದ್ದಿತ್ತು

ನಿನಗೆ ವಿರೂಪ ಗೊತ್ತಿರಬಾರದು ಒಥಲೊ
ಪ್ರಾಪ್ತ ಪದ ಬೆಂಕಿ ಸ್ಥಾನಗಲ ನಡುವೆಯೊ
ನಾನು ಒಪ್ಪಿ ಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬರ ರಹಸ್ಯ
ಈ ಅವ್ಯತನುತಿ ಬೆಂಕಿ ಸಮಾಜ ಕೆತ್ತು ಕುಣಿದ
ಮಾಟಗಾರ ಮನ್ನಣೆ ಅನ್ನ
ಅವ್ಯತನುತಿ ಸ್ವರೂಪಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತ
ಹೊನ್ನಿನ ಭೂತ ಶೈವಿಕತೆಯ ಅನನ್ಯ ದಾಸ್ಯ

ಕುಚಲದ ಬೆಂಕಿ ನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದ ಕಾಲ
ಯಶೋಭರನ ನೆರೆತ ಸುಖಯಲ್ಲೂರು
ಒರಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಸತ್ಯವಾಯಿತು
ಹಗತ್ತಿಗಿಡೀ ಅಪಾರ್ತದ ಅವಕಾಶನ ಕೊಡಿಸಿ
ದೀರ್ಘ ರ್ಥಾನದ ನನ್ನ ಸೂರಿ ಒಪ್ಪಿಬಂದ ಪೊಳೆಗೆ
ಒಬ್ಬ ಒಥಲೊ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಜರಿದ
ಸಾವಿನ ಎದುರಲ್ಲಿ ನಾನುಬೆಂಕಿ ಅರಿದ

ಒಥಲೊ :

ಇಂದಿಯ ಇಂದುವದನದೊ
ಮಿನ್ನ ಕೆಳಸುಗಾಮಿ ಸಂವಾದನ
ಒರೆಯೊಳಗಿನ ವಿಧ್ಯೆ ಕೆಳಗಲಿನ ಪದವುಂಡ
ವೈರಧ್ಯ ವೈರಮದ ಅತ್ಯದಮನ
ಈಗಷ್ಟೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ
ಮರಣಬೆಳಗಲ ಅಯಿ, ಪಾಪಗಲ ವಿವರ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ

ರೂಪಾಂತರ

೧.

ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಕೇಶ
ಹುಟ್ಟುತ್ತರೆ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಇರಿಯುತ್ತ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವನು
ಅದರೂ ಮಗುವಿನ ಹುಡುಗ ಅವನಾದ
ಅವನಿಗೇ ಪ್ರಪಂಚದ ಜಗುವಾದ
ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿತ್ತರ ಬೆಳೆದವನು-ಕೃಷ್ಣನ
ಜಿಲ್ಲೆಯವನ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡಿಗಾಗಿ ಹವ್ಯಕ ವೆಚ್ಚದ
ಕಂಡ ಕಂಡ ಕನ್ನಡಿಗಳೆಲ್ಲ ಕುಟ್ಟನೊಬ್ಬ ತರಣ್ಯದದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಗೊಂಡ
ಮೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಯೆಯಾದವನು
ನೈಜತೆಯ ಏಳುಸುತ್ತಿನ ಕೋಟಿ ಕಟ್ಟಕೊಂಡ
ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡ
ಕತ್ತಲ ಗಾಂಧಿತಿ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಕನಕಗಳನ್ನು ಹೆಣೆದ

ಅವರೂ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಬೆಂಬತ್ತಿದ್ದ ಅವಧಾನ್ಯದ ಬೆಂಕಿ
-ಅಗದ್ಯ ಸಂಕೆ
ಕವುಚಿವದ ಕತ್ತಲ ಸಾಗರವನ್ನು ಬತ್ತಿಸಿತು.
ಬಯಲಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತ ಸೂರ್ಯನ ಸರ್ಕಾರವೆಲ್ಲವನು ಬಂಧಿಯಾಗಿ
ತಿಪ್ಪ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತಲಾದಾಗಲಿಖ್ವೇ
ಹುಟ್ಟಿನಾಗಿ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿದ್ದನು.
ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಅವನ ಹುಟ್ಟಿಗೆ
ಅಭಾತಕರ ವೀಣೆಯ ಬೇರೆ ಹೂವಿನ ಕಿರಣವೂ ಇಲ್ಲವೇ
ಇಲ್ಲ.

೨.

ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಕೇಶ
ಈಗಲೂ ಶುಭ್ರ, ನವಜೀವಿಯನ್ನು ಚಮುಕಿಸುತ್ತ
ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಶುಭ್ರಯಂತ್ರವಳು ನಡೆವುದನ್ನು ಮೊದಲಿದ್ದ
ಮುಖಗಳು ತಿಲ್ಲಾಸದ ಮೂಲದಲ್ಲಿದೆ
ಆ ಚಿತ್ತಯನ್ನು ಕೆತ್ತಕೊಡಗಿದ್ದವು
ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಈ ಅಂಶಗಾಂಧಿಯ ಸೇವೆಗೆ ನಡುಕೊಟ್ಟಿದ್ದವು
-ಅಂತ ಕವಿಯಾಗಿ ವಿಲಾಸವು ವಕ್ಕಿರತಲೂ
ನಕ್ಷತ್ರಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಜಗತ್ತಿನ ಬಾವನೆಯೆಲ್ಲ ಕೆಂಡದ
ಮುಟ್ಟಿಹ್ನ ಮೂಲನೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಹಾಗೂ ಕೆಳಕುಟ್ಟು ವಿಶಾಖಾಕೀಲನಾಗಿದ್ದ
ಆ ಕುಸುಮವಾಯಿತು ಮುಖ ಸಮೀಪವಲ್ಲ
ನೀಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು ಕಣ್ಣುಗಳು ದಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವು
ವುರುದರ ಪ್ರತಿ ಉತ್ತರ-ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.
ಈ ನಗುವ ವಂದನೆಯ ಗಾಂಧಿಯಾಗಿ ಕೇವಲ ಬಯಸಿದ್ದರೆ
ಚಮಕದ ಹದಗಲ್ಲಿ ಕೂತು
ನೆತ್ತರ ಮೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಣ್ಯದ ಹಿಡಿಯಬಹುದಿತ್ತು
ದಾಖ್ತೆ ನಿರ್ಧಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತ
ಲಂಕೆಯ ಹೊಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ

ನಿರಳು ಕೊಡ ಸವತಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ
ಬಾಕ್ಸೈ ನಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಮ್ಮೆ ಹೊತ್ತಿನ
ನಗೆಗೆ ದಾಟಿನಾಡುಯುತ್ತ ಅವಳು

ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲಾದಳು ; ಕಬ್ಬಿಡ್ಡೆ ಹೂದಲರು
ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಅವಳು ಹುಟ್ಟಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ
ಈವೂ ತಾನು ಹೆಣ್ಣೆವೂ ಅರಿತಿದ್ದಳು, ಅಷ್ಟೆ.

ಕೂಡು ಬೆಳ್ಳಿ ಕುಡಿಯೋಡಿಯಂನ ಕೀಂದ್ರವಾದಲ್ಲಿ ನೂರು
ಮಂದ ಕಾರ್ಯ ಮಟ್ಟು ನೆಲೆ
ಪೊಳೆಗಳೆಂದು ಭೂತಾಂಶದ ಕಡೆಮುರಿ ಕಟ್ಟಿ
ಕೆಲೆ ಕೆಲೆಗೂ ನಾಯಗಿರಿಯ ನಾಟು ಕಟ್ಟಿ ನಾಗನವಿಲೆ

ಕಿತ್ತ ಕಿತ್ತಯ್ಯರಿ ಜಪ್ತ ಕನಕಪುಷ್ಪಮ ಗೋಗಪ್ಪ
ಕುಲಕರ್ಣಿಯ ವರ್ಣನೆಯ ನಾಡವುತ್ತು ಮನಿ

ಪದವಿಲಿಂಗ ಕೆನ್ಸರಿ:

ಅವ್ವ ರಿಯಾಲಿಟಿ ಕನ್ಸ್ಟ್ರಂಟ್ ಕೆನಸುಬ್ಬೆದು ಸೋಗಲ್ಲ
 ಮಲಕ್ಕಲಿದು ನರ್ತಿಸಲೆ ನಾಡಮತ್ತು ನವಿಲೆ
 ನಿನ್ನ ರಂಗಂ ಗರಿವೊಂದೊಡೊಡು
 ಗುಂಗು ಕನಸೆ ವಿನ್ನ ಮತ್ತೆ
 ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಸ ವಾಗುಗೊಂದು ಹೊಸ ಹೆಜ್ಜೆ
 ಕುಟ್ಟು ಕುರುಡನೆದೆಯಲೊಂದು ಮೂರ್ಯ ಹಜ್ಜೆ
 ಮೊತ್ತ ಕರುಕೊತ್ತು ಗಲಿ ತಲ್ಲಣದಲಿ ತಂಗುವಂತೆ
 ಕೆಂಡೆ ಸುಂಗಿ ಕೆರೆ ಹೊಡೆದು ಕಥೆಲ್ಲಿನ ಕಾಡುನವಿಲೆ

ಕಾಲುಬಾಡದ ಮಕ್ಕಳೆಂಬನು ಕಿಲಾಕಿಲಿನ್ನೋತ್ತಿ
 ಕೊಟ್ಟ ಮೊಮ್ಮದಾದಿಲು ಸಮಸೋಲ್ಲಾಗಿ
 ಬೆಂಬೆಯತ್ತಿ ನಡೆಸಲೆ ಸಮೋಚಕ ದೈತ್ಯ ನಮಿಲೆ
 ಮೈಯಿಡುಕು ನೂವನಿಳು ಕೊಯಿದು ಕೂಗೊ ಮತ್ತೆಯಲ್ಲಿ
 ಬೆಳಕ ಕೊಳ್ಳ ಕುರುಡು ಬೊಡೆ ಮೂಕ
 ಹಿಡಿ ಮೊಳಗನು ಹಿಡಿದು ನಿನು ಮಗ್ಗು ದಾರಿ ತುಳಸಿಲೆ
 ಎಡೆ ಕಾಂತಿ ಮೋಕಿಲದ ಮದಾಲ್ಪ ನಮಿಲೆ

ಕೊನೆಯ ಹಂತದ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸಾಕು ಮತದಾರರನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಗಣಕರಣವು ಶೇಖರಣೆ, ವರ್ಗೀಕರಣ, ಧಾರೆ ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕರಣೆಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸದೊಂದು ವಿಧವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿ ಮತ್ತು ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

ಕನಕಬಿಲಾ ಕನ್ನರ ಬುಡಮೆ ತಂದಿರಾಡ್ಲೆ. ಕನ್ನರ ನೂರನೂರು ಬನ್ನಿಲ್ಲೆಗೆರೆ ಬಿಲದನವಿಡುವ
ಮೆನಿಲಕೆ-ರೂಗನೂರು ಜಲಜಾಲದವಂತೆ, ಜಾಲರೊಲ್ಲೊ ಗಾತ್ರವಿ ಕಳ್ಳನಕವು ಹೇಳುವ
ಜಿಕ್ಕುಲದ ಮುತ್ತು ನೂರುಕರ ಮೂವತ್ತ ಮಕ್ಕಳುಮೆ ತಮನು ಕರಗುಕೊಳ್ಳುತಾರೆ.

ಪ್ರಣಯ ಕೊನೆಮುಸಿರಳೆದ ಆ ರಾತ್ರಿ

ಮಲೆ ತಾನೆನಿಸುವಾಗಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿತ್ತು
ಮುಡಿ ಮರಗಳಲ್ಲಿನ ಹಲೆಯದ
ನಗೆಯ ಬಲೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹರವುತ್ತ
ಗಾಳಿ ತನ್ನೆನ್ನೆ ಬಂದಿ ಬಂದಿಯಾಗಿ ಹಬಿಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು
ಸಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮಿಂಚು ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಹೊನೆದ
ಕತ್ತಲದ್ದಿಡೀ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿಯವ ನಂಬಿನ ರಹಸ್ಯ ಸಭೆ ಕೂಡಿತ್ತು

ಆಗ ನಾನು ನನ್ನ ರೆಟ್ಟಿಗೆ ಜೋತು ಎದ್ದಿದ್ದೆ :
ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ನೀರಧಾರೆ
ರಾತ್ರಿಗೆ ಲಂಗರು ಹೊಡೆದಂತೆ.

ಉಪಿಕ್ಕೊಂಡ ಇಂಥ ರೋಗಿಪ್ಪ ಇರುವಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನ ಚುಂಬಕ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚುತ್ತ ನನ್ನ ಮುಖವನ್ನು
-ಆಡುವ ತಡವುತ್ತ ಭಾವನೆಗಳ ಬರ್ಬರತೆಯನ್ನು
ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದೆ ಆತನವನ್ನು :

ಸುಕೋಮಲ ಕಂಠದ

-ಅಪ್ಪನ್ನ ದನಿಯಲ್ಲಿ

ಆದರೆ ಬದುಕುಂಡೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಗಳತಿ.

(ಕೊರಿಯವ್ವ ಹೆದ್ದವೊಂದರ ಮೂರ್ತಿ)

ರಮಜಾನಿನ ಕೊನೆ ರಾತ್ರಿ

ಅದು ರಮಜಾನಿನ ಕೊನೆ ರಾತ್ರಿ
ನೀರಿ ಮೀಸೆಯ ಚಂದ್ರ ನುಂದರ ಜಗತ್ತಿಗೆ
ಕಾರ್ಮೋಡಗಳ ಬುರುಡು ತೊರೆದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ

ಅತ್ತರದ ಪೀಪಾಯಿಗಳು ಎಚ್ಚರದ ಮಾಸನೆಯಿದರಂತೆ
ಬೆವರದೇಹಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೆಡವಿದ್ದವು
ಮುಲ್ಲಾನೆ ಆಮಲು ಮಂತ್ರಗಳ
ಆತಂಕದ ಮನಕುಗಳ ಬೆವರೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು

ಸೈತಾನ ಬಂದಿಬಾಸೆಗಳೊಳಗೇ ಖಾಯಂ
ಖಾವಂದಾಗಾಗಿ ಕುಸುಮಿತ ಹದಮ್ಮಿಯೆದುರು ಹಣಕೆಕ್ಕದಾಗ
ಹೊಚಿಕೊತ ರಮಜಾನ್ ಚಂದ್ರ
ಮಧ್ಯ ಕಾರಿನ ಹಾದಿಗೆ ಬಿಳಿಯ ಕತ್ತಲನೆರವೆದ
ಹಬ್ಬದ ರಾತ್ರಿಯ ಆ ಉನ್ನತ್ತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಜಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ನಿರಾಕಾರ
ಮಿಮಿಗು ತೊರೆದವು.

ಉಸಿರಾಡುವ ಗೋರಗಳ ಆ ಪುರಾಣ ಜಗತ್ತಿ ನಲ್ಲಿಎಂದು
ಪುನಃ ಬವಾಜಿಗಳ ಕುಪ್ಪಗಾಮಿ ಒಳು ಅಷ್ಟೊಣನೆ
ಹಾಡೆ ಬೆರೆನಂತಹ ಅಲ್ಲಾನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿರುಳವಂತಹ ತಾವು
ಎಂದೆಂದಿಗಾದರೂ ಕಾಣಬೀಳಲು ಕೆಲವೆ ?
ಅನುಮಾನದ ಅರ್ಥವೂಣ ಕೆಳಲುಗಳಲ್ಲಿ
ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಸುಗುತ್ತು ಎದ್ದಿಸುವ ಕೆಂಪಿನಂತಹ

ವೃಕ್ಷ ಮೆಸಂದಿಯ ಮೆಸವಣೆಗೆ
ಹೊಗ್ಗದ ನ ಭೀತ ಚಲುವಿನ ಬಗೆ

ವೃಕ್ಷ ವೃಕ್ಷ ದ್ವೀಪದಂತಹ ಜನಾಂಗಗಳು
ಒಡಲುತ್ವ ನಡೆದ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಗಳ ಹೆತ್ತಲ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ
ನಿರಯೋಜ್ವಲ ಕಿರಣಗಳ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ :
ಕೆಡುಗನ್ನಲಲ್ಲಿ ಬರುವಂತಾ ಧರಿಸಿ ಬರುವ
ಒಡಲೆಯಂತಹ ಮಂದಗಮನೆಯ
ಜಂದ್ರ, ತಾರದಾರ ತಿರುಳು ನಿನ್ನ ಕಾಕುವುಮು ಬೇಡ
ಕೆತ್ತಲ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಅಮೋಘವಾಗು ಹಾ
ನಿನ್ನ ಮೋಹದ ಹಿಡಿಯಿಲ್ಲ ಮುಖದ ಪಾಚಿಯೊಳಗೆ
ಮಹಿಮಾಕೃಷ್ಣತೆಯು ಒಡೆಯುವಂಥ ಪಲ್ಲಾಪ ಆನೆಯಿವೆ.

ದಿಂಚಿನ ವಾಸನೆ

ದಿಂಚಿನ ವಾಸನೆ ಸುಳಿವಾಗ
ಮೆಣ್ಣಿನ ಹುಡಿ ಹುಡಿಯೂ ಅರಳಿ
ಮರುಳೂಮಿದುಡಿ: ವಿಭ್ರಮ ವಸವಾಗುವಂತವ
ನಿನ್ನ ಕೆನದ ಮರುಕಳುತ್ತು
ಅಕಾಲದ ಕನಕ ಕೂಡ ದಿಗ್ಗು ಮೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ
ಪ್ರಿಯ ಸದಿ, ದುರಂತದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು
ಸ್ವರ್ಗದ ವಿಶಾಲ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ
ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಹುಡುಕುತ್ತ ನಿಲ್ಲುವುದು
ವೈರಾಗದಲ್ಲಿನ ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಪಾಪ ಪೊಂದನ್ನು ನಟಿಸುವ
ಅಪರೂಪ ಅದರ ದಿಗಂತವೆಂಟಿನ ವಿರುದ್ಧರು
ನಿನ್ನ ಮರುವಿನ ಕುಲದಾರೂ ಅಕ್ಷಣಗಳೆಂಬಂತೆ
ಮಿಡುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ
ಮಿಡುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ನಿನ್ನ ಕಾಲ ಸಿಪ್ಪೆ ಆದಂತೂ
ನನ್ನ ಅಯ್ಯಿನ ನಡಿಗೆ, ಕಾಲುಗತಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ
ಅದ್ಭುತ ಮಾನದಂಡವೆನಿಸುತ್ತೆ

ನಿನ್ನಯ ಚಲುವ ಚಲಿ ಹಿಡಿದುರಿದ
ಅಂತಾಕ್ಷ ಮಾರೀತ ಚಲಿಯಂತೆ
ಹೆಡೆಯಿಗಲ್ಲಂಗ: ಕನ್ನ ವಿಜಯ
ನಿನ್ನ ಕಿವಿಯು ನೆರಳೆ ಕಿವು ಗಳಂತೂ
ಕೊಂಡಿಯು ಪಾಕದ ಹದ ನಿಪುತ್ಸವ
ಎದೆಯೊಳಗೆ ಮಹಾರಾಜ, ಹುಡುಗಟ್ಟುತ್ತದೆ

ಮಂಜುಗಳ ಮೂಲೆ ಹೊತ್ತು ಮಂತ್ರ ಕಳಿಸಿ
 ನೀನು ಅದ್ವೈತ ಮಾರ್ಗ ದಿನದಿಂದ
 ಮೃತ್ಯುವಿನ ನೆಪ್ಪು ಅತಿಥಿಗೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ ಕೂಳಿದ್ದೀನಿ
 ಆದೇ ಮಂಜಿನ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಮೃತ್ಯು
 ಕೇವಲ ನಿನ್ನದಾಗಿ.

ಸಾವಿನ ಸರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು

ಇಂತಹ ಗುರು ಮೊಹರಾ ಕಣ್ಣು
 ಅಪ್ಪ
 ತತ್ತ್ವಭಾವ ಸಿದ್ಧತೆ-ಅರ್ಥ ನಿರ್ಮೂಲಿತ
 ಮೌನದ ಸಾಲಿಗೆಯಡಿ ಹೂಲಿಲಯ ಉಸಿರಾಟ
 ಭೂಮಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪ ಅಣತ ಎದ್ದಿತ್ತು
 ಹೇಳಿದ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಪರಮ ವಾಸವು
 ತಬ್ಬಿ ಕೈ ಬಿಡಿದ ಸತ್ಯಬ್ಧ ಕೋಶ.

ಕಳೆದಿದ್ದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಕಿವಿಯಂತೆ
 ಮುಂಬಯಲು ಮರದತ್ತ ಗಿಣು ಬೆಳಕು ಹೇಳಿತು
 ತಡಗಲೆಯೊಂದಿಗೂ ಮೃದು ಮೃದುವ ನರಳಿಕೆ
 ಧೂಳಿಡಿದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡ ಬೆಳ್ಳಿಲಿಕ್ಕೆ
 ಒಂಟಿ ಹಾದಿಹೋದರು ನೀವು
 ನನ್ನದಾ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟವು, ಜೋಕ !

ತನಕಾಪ್ಪ ಕೆಳಗಿನ ಕೇಳಿದ ಬದುಕು
 ಚಂಡಾಲ ವೀರನಾಡಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಕಾಸು ಕೋರಿತು ಭರಣಿ ಸುಡಿಸೊಟ್ಟು
 ಸಲುವಿನೊಳಗೆ ಕಂಡ ಸುಪನಿಗ ಪಳುಕು ಮುಚ್ಚು
 ಮೃತ್ಯು ಮೊಹರಾ ಸ್ವಕಾಶನ ಸೀಮೆಯನ್ನು
 ಸತ್ತಿತ್ತು ಸಾವು-ಕಡಿದ ಮಿಡುಗೊಂಡಂತೆ
 ಬದುಕು-ಎದ್ದಿತ್ತು ಮತ್ತೆ ನೋಡುವ ಸುಖನಿರು

ವೈರಾಗ್ಯದ ಜೋಳಿಗಯಲ್ಲಿ ಪುತ ಪುತ ಕಾಮನಗಳ ಜನುಕು
 ಜೋಗಿಗಳು ಹೂತಿದ್ದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಧಾರ ದಿವ್ಯಗಳ ನೋಟ ?

ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಿಂಪಾಂಬುಧಿಯಲ್ಲಿ
ಮುಳುಗಿದ್ದ ಶೂನಿಯಾ ಉಳಿದಿದೆ ಮುಸ್ಸೂಜಿ
ನೆನಪು ಪರಿಮೆ ನೆರೆಗಡ್ಡೆ ಹ ನೆಂತ ಪಾಳೆಯ
ನೆರೆದ ಸಂಕೇತ ಸತ್ಯ ಸಂದಿಕೆ ?
ಸುಡುಗೂಡಲ್ಲಿ ಅಕಾಶದನಂತೆ ಅರಳಿದ
ಬಗಿ ಬಣ್ಣ ಗೆಳೆ ಬದುಕೆ ಜಾತು
ತೆರೆಯುವೆಗಳೆ ಕಾಡಿಕೆತು ಎಂತು ?

ಬಿನಿಲು ಕೋಲು

೧.

ಮಹದ ಕಣ್ಣೊಳಗಿಂದ ಬಂದ ಗತಿ ಬಿಸಿಲು
ಕವಿಲು ಉದಾಸದಲ್ಲೊಳ್ ದೈವ್ಯ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕವನು ?
ಸುಗ್ಗಿಯೆಂದರೆ ಎಂಥ ಬಿಸಿಲು ಕೋಲು ಸುಗ್ಗಿಯಾಯ್ತು ?
ಕೋಲು ಕೋಲಿನಿಗೆ ಕೆಲಮುಟ್ಟುವ ಬಿಸಿಲಕೋಲು
ನೂಲು ನೂಲಾಗಿ ನೂರುಪುಲಕ ಜೇಯುವ ಬಿಸಿಲು ಕೋಲು

ಈ ಗಾಂಧ ಚಿವುಕ ಕೋಲು ಬಗಲಿಗಿಡಿದು
ಬಿಲಿಲು ಬಿಲಿಲು ಬಂದೋವ್ಯಾರು ?
ಯಾರು ಇಂಥ ಮುಸುಗು ಸರಿಸಿ
ಕೆದವಿಕ್ಕಿಲೊಂದ ಕಟ್ಟೆ ಕವನ ಕೆದಡಿ
ಅನೊಳ್ಳ ಬಿಲುವ ಚಿಕ್ಕಕೋಲೋನು ?
ಆ ಮೌಡಗಣ್ಣು ಮೂಕಾದಾಗೆ ಮಾತು ಕೋಲು ಮಾಡವಾರು ?
ಮಜಾ ಮೀಟಿ-ಛಾವ ಬಿಂಟಿ
ಅವಮಾನದ ಬೆಂಕಿ ದಾಟಿ
ಅತ್ಯಥಲದ ಹಣ್ಣು ಗಾಂತ್ರಿ
ಕಟ್ಟೆ ಕೆಂಪು ಕಾಡಾದಂತೆ ಕಾಡುತಿರುವವಾರು ?

ಯಾವ ಮಾತಾಗಿ ಎಂತು ಹಲದ ಕಡುಕೂರನೋ ?
ಯಾವ ಮಿಗವೇರಿ ನೆರದ ಶೇಷಸುವನೋ ?
ಯಾವ ಹಾಟುತು ಮುರಿದು ಕಾಮಗಾಂವನು ಎರಡೆ
ಸುಕ್ಕಾಂತಿ ಪುರುಷನಾಗಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸುವನೋ

೨

ಕನಕು ಕೊನೆಯದ್ದು ಮನ ಮನದ ಬಯಸಿಕೊ
ಮಕರ ಮುತ್ತಿನ ಕಣ ಕಣತೊ
ಬೊಟ್ಟು ಬೊಟ್ಟಿಗೂ ಕಾಪ್ಪ ಪತ್ತ ಕೂದಲೊ
ಮನೋರಗ್ಯ ಮೋಗೊ ನಯಮ
ಕತ್ತಲ ಕಣ್ಣಿಗೊಂದೆವ್ವೊ
ಮೋಹಕ ಚಿಕ್ಕನಯದ ಸಾಲು ಸಾಲು

ನವಿಲು ಕೋಲು ಕೈಯೊಡಿದಂ
ಕುಂಟು ಚಂದ್ರನ ಪುರುಷರೊಡ್ಡು
ಪೂಗಿದವು ಬೋ ಬೋ-ಬಾಕಿಗೆ ಬೋಕುಬಿದ್ದ ಬೋಕು-ಮಾರನ
ಮಕರಮನೆಯ ಮಹ ಹಿಡಿದ ಮೂರ್ತಿಕನ
ಬಿಲು ಕೋಲು ಹೊರ ತಂದ ಮುದ್ರೆಯೊಕದರನ

ಮಗ್ಗಿ ಯೊಂದರೆ ಎಂಥ ಬಿಲು ಕೋಲು ಮಗ್ಗಿ ಯೆದ್ದು !
ದೂರವನ್ನೂ ತಿಳಿದ ಮುಟ್ಟಿಯೇ ಮುಟ್ಟಿದ ಬಿಲು
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹೊಸ ಕೋಣೆ ಕೆರೆದ ಕುಂಬುಲಿಲ್ಲದ ಮೊಸಳು
ನಗುವ ಕಣ್ಣೊಳಗಿಂದ ಇಳಿದ ಬಂಗಾರ ಬಿಲು
ನವಿಲು ನೀರಾಗುವದ್ದೆಂದೆತ್ತೆ ಪ್ಪ ಮಗ್ಗಿ ಯ ಕನಕು !

ಶ್ರೀಷ್ಠ ಸೌಷ್ಠವಗಳ ಗೆಳತೆಗೆ

ಇನ್ನ ಸೌಷ್ಠವಗಳೆಲ್ಲೆ ಯೊಡ್ಡೆವು ಅಂದಮೆಂದು
ಕೊಡೆ ನೀನು ಸಹಜವಾಗಿ
ಪೂವು ನನ್ನ ನಂದಾಂತ್ರಿಯ ನವಿಲು ನಾನೊಂದ
ಮೂಲದಂತೆ ಕೆತ್ತ ಕೊಂಟಿ
ಸೌಂದರ್ಯೋಗವಾಚ್ಯಾನವ ಬಂಕಿ
ಅನುನಯದೆ ಬರಣೆಬಿಡುವ ನಿನ್ನ
ವಸ್ತ್ರದ ಭೂಲಿನ ನಡುವಿನ
ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಮೂಲ ರೋಷ ಮೆದೆ

ನೀನು ಮಂಡಿತ ಒಡಂಬಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೇ
ಮತ್ತ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತೀಯೆ :
ಯಾವ ಅಂದವನ್ನು ಯಾವ ಸೌಷ್ಠವ ಜಿಟ್ಟು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿವೆ ?

ಗಂಗೆ ಪಾತ್ರದಿಂದ ಪಾನಿನ ಕುಂಗೆ ತರಳದಂತೆ
ನಿರುತ್ತಲ ಪರ್ವತ ವಾಗ್ಗುಳನ
ಬಯಕೆಗೆ ಭಲಮೂಲದೇ ನುಯುವ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣ
ಸರ್ವ ಬದುಕಿಗೆ ನೈಯಂದು ಹೊಬೊಡ್ಡಿ ಬಿಡುವ
ಬೆಕ್ಕು ಬರಾಹನ ಚಿಲುವೆಂದೆ
ಸುಂದರ ಹೊನ್ನಿ ಹಳ ಮೂಗು ಮುಂಚೆಯುತ್ತದ

ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ ಅಂದ ಬೇಸದಗೊಂಡ ಈ ಯಕ್ಷಪ್ರತ್ಯಗೆ
ರಾಮ್ಯದ ಮೇರುಗಳತ್ತರಂದ ಉತ್ತರವಿತ್ತು
ಮಾತು ಮೌನ ಪ್ರವಾಳಕ್ಕೆ ಕಯವ ಮಂಜ್ಞ ನರಮುಳುಗುತ್ತೇನೆ

ವಾಸ್ತವಯೋಗಿಗಳುಗಳನ್ನು ಅಮೂಘತವಾಗಿ ಕದಲಿಸಿ
 ಪುಟ್ಟ ಬದುಕಿನ ಬೊಕ್ಕ ಸಣ್ಣ ನಿಡಿಸುವಾಗಿನ
 ಫೀಮಲತೆ ಮೊಗದ ಪಾತಿ ಸುಮಾರು
 ಸೌಂದರ್ಯವ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಕಡೆವ ಆ ಸ್ವೇದ ಕಣಜದ ತೂಟು
 ನಿನ್ನನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸೌಜನ್ಯವಗಳ ಪಂದಿಗೆತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿಸಿದೆಗಳೆ
 ಅಂದರೆ...

ಹೊಂಚಿ ಕೂತ ಉಸಿರು ಫಾರ್ಜನೆ

ಅಮೂಘತೆ ಬಂದ್ರನನ್ನು
 ಮುರುಕೊ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಳಗವೆಲ್ಲ ಬಳಗೆ
 ಉಳ್ಳೆ, ಗ್ರಹ, ಮೋವಾಗಳ ನೆಂಗಿಮೊಡಲು
 ಅರ್ಜೀ. ಮುಗಿಲು ಮೇಯುವ ಕೃಷ್ಣ ಮೋಡಗಳ
 ಉದಕ ಸ್ವಾಮ್ಯಜ್ಞದಾದ ಭಾರ. ನಿತ್ಯ ಸುಂದರಿಯು
 ಉನ್ನತ ಅಥವಾ

ನಿತ್ಯ ಅಕಾಶ ಫೊ ಫೋ ಎಂದೊಂದಿ ವಾಕ್ಯ
 ಮೂರು ಹೊಕ್ಕೂ ನೆರ ನೀರು
 ಅಮೂಘತೆಮೋಡಗಳು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೋದರೂ
 ಮಾಗೆ ದಕ್ಕು ರಂಜಿಷ್ಟು ಭರೆಯಲಿ ?
 ಸಾಗದಿಗಳೆಲ್ಲ ಮುಗಿದವ್ದು ಮುಗಿದವ್ದು ಮಾತೆ ?

ನಿಜಾಡಲೆ ಮನಮುಗಳ
 ನಿಡಿದು ನಿಡಿದಾಗಿ ಸುಮಾರು ಕತ್ತಲಾ ಕಡಿವಾಗಿ
 ಹೊಂಚಿ ಕೊತ ಉಸಿರು ಫಾರ್ಜನೆ
 ನಿತ್ಯ ಬಾಕಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ತು ಫೀಮಾ ಬಾಕಿ
 ತೆಂಗಿರಿಯು ಅಡಿಗೊಡಿದುದು ಕಣ್ಣೊ ಅಗಂಧ ವೆಳಕ ಗಾತೆ /
 ದಡದಿಲ್ಲ ಗಳಿಗೊಮ್ಮೆಲೆ ಎದ್ದು ತೆರು ರಥ ಮುಗಲಿಷ್ಟುಕೊಡಿ
 ಮಾಯಾ ಬಾಕಿವಳಿ ಮನು ಮೋಡಿ
 ಹಿನ್ನೆಲೆಕೊಡವು ಧ್ರುವಗಳು ಅಗಲಿದ್ದ ಅಮೆಗಲಲ್ಲಿ

ಎವೆಯಿಕ್ಕಿದ ವೃತ್ತ ಪಾತಕವಲ್ಲ
 ಕುಡಿದುಂಟುಗಳ ಗರಡಿ ತೋಧ
 ಅಗ್ನಿಗ ಹಗಲು ಬಿಸಿಲ ಕೋಲುಗಳ ಗಂಟು ಬಿಂಬ
 'ವಿಕ್ಟನಿಯ ತಲವಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುವ ಆ ಮಿಂಚು
 ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎದ್ದು ಸುರನುರೂಪ ತಂದಿರುಹಿತು

ಕಿವಿರದ ಈ ತರಗಿಲೆಗಳಿದ್ದು
 ಕ್ಷಣ ಗಂಟೆ ಮೊಪದಾದೀತು.

ಸುನಯನ

ಎಂದು ನಮೂದಿತಿ :

ಕಾಲುಕು ಪ್ತನಯದಲ್ಲ
 ಕಣುಕುತ್ತಿದ್ದ ನೆನಪು ಮೂಲಕ
 ನನ್ನ ಚಿತ್ತದ ಮೇಲೆ ಸುಲಿದು
 ಬತ್ತಲು ಬಯಲಾಗಿನುತ್ತು
 ಎರಡು ಉಪ್ಪು ಪ್ತ ತಳಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತವಕಿ
 ಕೋಪಾನಮಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷದ ಈ ವೇಶ್ಯಗಳು
 ಯೋಗ ಮುದ್ರೆಯ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಶಂಕಾರಕ್ಕೆ
 ಬದುಕಿನ ಸೆಳವುಗಳ ಹರಲು ಕಾಣಿಸುವ
 ರೋಮಾಂಚದ ಚಿಕ್ಕುನುತದ್ದು

ಎಂದು ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಾಮದ ಮೋಟಿಗೆ
 ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದು
 ಆ ನಯವಂತ ಮುಮುಕ ನಯನಗಳೆಂದು
 ಚಿತ್ತದ ಮೋಡ ಮತ್ತೆ ತೆಕ್ಕಿಯಿಂದ ಬಿರುಕುಬಿಡುವ
 ಕಾಲದ ಉಂಗುಪ್ಪು ಹೊಳೆಯುವುದು.

ಗಾಝಿ ಸಂಗ್ ಜ್ವರತ

[illegible]

ಇವು ಭೇದಿ ನಡೆಯುವ ಶ್ರುತಿ ಮತದಿಗೆ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾಗಿ ಮೂರುವು ದಿನಗಳ ಕಾಲವು ಹಬ್ಬಬಹುದು. ನೂರಾರ್ಥಕರು ನೂರಾರ್ ಬಾರವಿ ತಮ್ಮ ಅಗಮನವ ಸಾರಿ, ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಛಿತ್ತೆ ಹಬ್ಬಬಹುದಾಗಿರುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾ ಇದ್ದು, ಮೌನವಿ ದೇವತೆಗೆ (ಪ್ರೀತಿಗೆ) ಎಂಬ ಕಡೆ ನಾಡು ಬಾರವಿತ್ತ ನಾಡುವ ಅವರ ಗಣನ ಭಾರವೆಲ್ಲವನ್ನೇ ಅರಣ್ಯವಿಧಿ(ತಿ) ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿದಿಗ ಒಡೆಯನು ಅರಣ್ಯವಿಧಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅರಣ್ಯ ಮಾರುವವನೊಳಗಿನ ಅರಣ್ಯ ಶ್ರುತಿಯ ಕಾಲವನು ಕಳಾ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ. ಲೋಕಕ್ಕೆ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಕ್ತ ಬಾರವ ಮನಸ್ಸಿನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಾರವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದು, ಒಂದೇ ಒಂದೇ ಹೊತ್ತು ಕಾಣಬಾರದಿದ್ದಾಗ ಭೂ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇದ್ದ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂರ್ಮುಕ ಸುಂದರವಿರಾಗಿ ಕಾಣುವ ಜಮಾಅತಿ ತನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಹರಿದಿರುವಲ್ಲಿ ಹರಿದು ತಂದು ಮೂರ್ಮುಕ ಹೇಮವಿ ಅರಣ್ಯದ ದೂರ ಹರಿದು ನುಡುಮು ಕೆತ್ತಿಲ್ಲ ನಾಡು ಮಾಡಿ, ಹೀಗೆ ಸೂಚ್ಯ ಹೇಮವು ಮಾಡುವ ಬೀಜವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅನುಗ ಬಿಡು ಗಾಂಧೀ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾ, ಭೂಪುಷ್ಪ ಅಕ್ಷರವಾಗಿ ಭೂಮಿದೀಪ ಅರಣ್ಯವಿ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ನೂತನ ಅಕ್ಷರವ ಹೊಂದಿದವು ತನ್ನ ಸರಸರೂ ದೇವತೆಯೊಂದು ಹೊಂದಿಬೀಜವನ, ಅನಂತವ ಹೊಸದ ಅರಣ್ಯವೊಂದು, ತನ್ನದ ಕಡೆಗೆಯ್ದು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಿ.

ಶಿಷ್ಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಸ್ತೃತವೂ ಮೂಢ ಅಮಂಥತೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಂತಲೂ ಇದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿ ಸಾಂಗೀಯ.

c.

ಮೇಲೆ ನಮೂದಿಸಿದ ಸ್ವೀಕೃತವಾದ ಅನುಬಂಧ
ಕೆಳಗಾದಂತೆ ವಕ್ರೀಕೃತವಾದುದು ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಬಳಸಿದುದು
ಬಳಸಿದುದು ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಬಳಸಿದುದು ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಬಳಸಿದುದು

ಮೂಲಕ ನೀಡಿ ನಮಗ್ಗೆ ಹಾಕಿ
ಮೊದಲ ದೊಡ್ಡ ಮುದ್ದೆ ಮುದ್ದು
ತುಣುಕು ಮುದ್ದೆ ಕುಣಿಗಿರಿ
ಇಬ್ಬ ನಿಯೋಜನೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಗಾರಿ
ಬೆಂಗಳೂರುದ್ದಕ್ಕಿದ್ದು -ಬೆನ್ನ ನೀಡಿರು ಇತಿಹಾಸದದ್ದು ಶಕೆ
ಗುಟ್ಟ ನ ಕಾಗೆ ಪ್ರೇಮಿಯವೆ ಕೊಂದು ಬೂದಿಯಾಯಿತು ಅಮೃಗಧಿಕೆ

ಇನ್ನು ಶುರುವಾಗುವಿಕೆ
ಪ್ರಥಮೋತ್ತರ ಸ್ವಲ್ಪದ ಗಂಭೀರತೆ ಬೀರಿತೆ
ಕತ್ತಲೆ ಕೂಟಿಯ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ ಶಾಸನವೊಕ್ಕೊಡನೆ

১

ಸಿದ್ಧಗಿರಿಕವಿ ಹುಡುಗ ಕವಿಗೋಪಾಚಾರ್ಯ
 ಕಟ್ಟಾಳ್ ಕೆಲಸಗವಿಯವರೂ
 ಮುಖ್ಯವಾದವಳ್ಳವರ ಕುಳಿಗೂಡಿವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
 ನಡುವಳ್ಳಿ ಧರ್ಮದವರ ಧಾರಾಳ
 ಕಾಮರಾಜನಿಗೆ ಗುರುಕುಲಾಚಾರ್ಯ ಕತ್ತರಾಳವ ಕವಿ
 ಕೆಲಸಗವಿಯವರಯಲ್ಲಿ ಮೊಳಕೆಗೊಂಡವ ಗುರುಗಿರಿಕವಿ
 ಅವರೂ ಕೆಲಸಗವಿಯವರ ಕವಿ-ಭಾರ್ಯದ ಕಾಮರಾಜವ ಕವಿ
 ಕೊಡು ಕೊಡು-ಅಗಲಿದ್ದು-ಬಾರದ್ದು ಮಿಡವ್ಯವದ ಬೇಡದ ಕವಿ
 ಇತಿಹಾಸ ಬೇಡದ್ದು
 ಹೇಳುವವರಿಗೆ ಹುಡುಗಯ್ಯ ಹುಡುಗವರಯವ ಕೆಲಸದ ಕವಿ
 ಆ ಕೆಲಸಗಯ್ಯ ಹುಡುಗವಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕವಿಯಗಲಿದ್ದು ಕೊಡು
 ಮನೆಯ ಸಂದರ್ಶನ ಮೇಲೆ ಬರವವು
 ಪ್ರೇಮದುದಯ ಕಾವಲಿ ಬಿಡಿ

ಅವಳು ನಾಟುವ ದಿನ
ಬಿಗ್ಲಾಸ ನೋಯ್ಕೆ ನಿರ್ದೈ
ಅವಳು ನಿರ್ದೈನುಯ ಬಿಗ್ಲಾಸದ
ಭೂನುಗುಣವಿನ ಗುಣ ಗುಣವಿನ ಸೆಳವು

ಅವಳು ಹಾಡುವ ಹೊಲವಲ್ಲಿ ವಸಂತ ನಗಲು ಹೂಡಿ
ಹಗಲ ಮುಗುವಲ್ಲಿ ನಗಲು ನಡೆತ್ತಗಳ ಮೇಳ
ನೀರು ತುಂಬುವ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ
ಭೂಮಿಯೊಡನೆ ಮೊಳೆಹೂಲಿ ಗೆಜ್ಜೆ ಲುಕ್ಕಿಸುವ ಅವಣ್ಣ ಹುರಿ
ಯಾರೀ ಮತ್ತವನಾಂತ್ರಿಕ ಬಿಡಿ ?
ಯಾವವನುಗನು ಎಳೆದು ಹಾಕಿದ
ಯಾವ ಸಾಗರವ ಹವಳದ್ದು ಬಿಡಿ ?

೩.

ಅಗುಲಿನ ನಗೆ ಕಂಡು ಬುಡಿಯೊಬ್ಬ ನಡೆಯಲ್ಲಿ
ನಾಗಮಂಡಲವರಲಿ
ಅಂದ್ರ ನ ಪುಗಳೆ ಆಳಿಗಿಳಿದವು
ಅಂಚು, ಭಗಳೆ

ಅ ಕೂ ಕಣ್ಣು
ನಾಗರ ಕುಡಿದಿ ನಾಲಿಗೆ ಮಿಂಚು
ಮೋದನೆ ವಿಕ್ರಮ
ಕೊಣ್ಣು ತಾಮಸಿಯು ಬಿಸುಪ್ಪು ಕಿಪ್ಪು ಪ ಕೂರು
ಅಪ್ಪರೆ ಅಗಪ್ಪು ಹದಿದ ಬಂದ್ರನಂತಹ
ಅ ಅಣುವಂತಿಯ ಬೀಗ
ಮುಗ್ಧವಿರಾಸಗಳ ಒಗ್ಗು ಹದಿದ ಮುಯಕಿ ವ್ಯೋಮ

ನಿಬಿಲುಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವಳ ದಾಸಿಯರಾಗಲಿರಬೇಕೆಂದ
ಬಿಡ್ಬಾಣದ ಲಾಕುಕ್ಕೆ
ಪಿಲ್ಲಾಣದ ರವ್ವ ಕೂದ ಕುಣಿಯಬಂದ
ಕಡಲುದುಳಿ ಕಾಮವಬಿಲ್ಲಿನ
ಜೆಣದ ದಿಗ್ಗದಿಗಂತದ ಗೊಡು
ರೋಮು ಬೋಮದಲ್ಲೂ ಅರಳಿಕೊಂಡ ಕೆನಸಿಪಂಜರವದ ಹೂ
ಮೋಗ ನಿಪ್ಪೆಯ ಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ ಬಿತ್ತಾರದ ಪ್ರತಾರ
ಅಗದಗೆ ಲಕವದ ಕೆಡತುವ ಮುನ್ನಾರ

ಯಾತ್ರಿಗಳೆಂಬ ಕೇಳಿಕೆಯವದಲ್ಲ
ಎಷ್ಟೊಂದು ಬಾಣೀಪತ್ತಿ ಕವಕೀವಗಳು !

ಅದೇ ಆ ಕೊಂಬಿನಂತ ಸೀದೆಗೆ
ನನ್ನ ಕಿವಿಯಂತೆ ಅವಳ ತಬ್ಬಿದ ಜೆಲುವ ಮುತುವಿಗೆ
ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶ !

೪.

ಮೂರುಗತ್ತು ಮೂರ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ನೀರವತೆ ಕೆವವರಿಸಿದವನಿ
ಜಲೆಯೊಬ್ಬ ಕಾಂಡವಿಸಿತು ಗದಗ ಸುಳಿಯ ಗಾಢವಿಡಿ
ಅರಳಿಯವಳಿ ಮಣ್ಣು ಹುಡಿ ಮೋದನೆಯಿರಿ ಅಪ್ಪ ಮುಡಿ
ನುರುಡನುಕ್ಕು - ನೋಗಿ ನೋಪ್ಪು ಬೆರಕೆ ಮೊಪ್ಪು
ಬಡಿಸಿದವನಿ ತುಡ ಕಣ್ಣು ಕೊಳೆಯುವಂತವ್ವ
ಎಂಥ ಬದಲಿಸುವಯ್ಯಲಿಗೆ ಪಂಥ ಬೋಡಿ
ಕಣ್ಣು ಬಿಡ ಮೂಡುಲ ಮೂಡಿ ಮೋಡಿ
ಗಂಗೆನ ಬ ಹದಿದ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಕವಳ ಧಾರೆ
ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಮಾರ್ಗವ ಮೊರೆ
ಮೋಡು ಮೂಡು ಬೆಂಬನೆಗೆ ಅವನು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡ :
ರಕ್ತಮಾಂಸವೆಂದಗಲ ಸಿಬ ಬ ಮಿಡಿಗಳ
ಅವಳ ನೋವಿನ ಮಗೋಡಿಗೆ
ನದಗಳ ಸುತು ಬಿಗಿದ ಬಗೆಗೆ
ಸಂಸ್ಕಾರಿ ಮಾತೆಗೆ ಬಂತು ಕೈ ಕಾಲು ಮಾತು
ಸ್ವಿತ್ಕಂತರ ಬೆನಿತ ನದೆಯೆನ ತಂತು
ಅಬೋಗತ್ತರ ಬೋಕೆಯಿಂದ ಹಾರಿ
ಜೆಲುವ ಕಾಮಕಮುದ್ರದ ಜಲಪಾತ ಕೆಲ
ಬಣ್ಣ ಒಡೆವ ಬಿಲ್ಲದ ಬೆದ
ಹದಿಯಾದಲದ ಬಿಡವ ಕಮುದ್ರದಲ್ಲೆ
ತಣ್ಣಗಿನ ಹುರಿ ಇವಳೊಬ್ಬಳೇ, ಇವಳೊಬ್ಬಳೇ,
ಒಡುಲು ನೋವಿನ ಪಾಣಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಕಟ್ಟಿದ ಗರ್ಭ

ಬರೀ ಪಟ್ಟ ಕರಳದ ಹೊಕ್ಕುಳ ಮೊಗ್ಗು
ಇವಳೊಬ್ಬಳೇ ಇವಳೊಬ್ಬಳೇ

೫.

ದೇವಾಲಯ ಸೂರ್ಯನ ಆರಾಧನಾ ಮೆಟ್ಟಿ
ತೋಗಿ ತೂಗಿ ಉಕ್ಕಿತು ಬೋಗುಳ
ನೇಪುಣವಕ ಹರಿದು-ಕನ್ನ ಗರ್ಜನ ತಾನೇ ಹೊಕ್ಕುಳ
ಬಿಸಿಲು ಕೋದಿನಂಗುಲ ಬೀಜಕ
ಬೊಡ್ಡ ತುಳಿತನ ತಲೆಹಾಗಿರು ತೋರಣ
ತಟ್ಟಿದ ತೊಡೆ ಮುಂದೆ ನೇತಾದಿದ ದೇವಾಲಯ
ಕೆತ್ತಿದಗುಡ್ಡ ನೆಕ್ಕುವ ಸಿಂಗಳೇನ ಪಾಯಿ
ಮೂಲೆಗಳೆರಮನೆಯುಬ್ಬಿ ಸುವ ನಟಕಿತ ವ್ಯವರು
ಕೋಣನ ಕೋಬ್ಬಡ್ಡಿ ಇಳಿದು ಹಿಂದೆ
ಸಿಲುಕುಗೊಂಡ ಕವಾಲಾಯದೊಳಲ್ಲಿ
ಕುತ ಕುತ ಎವರು
ಹದವಾದ ತೋಗು ಚೀಲುಗಳಲ್ಲಿ
ಉಕ್ಕಿ ಪರಿದ ಮಾಂಸ ಕೆಂಡ
ಕಾಲ ಪ್ರಕೃತಿ ಹೊರಳಿ ಬೆನ್ನಿಗೆ
ಮೂಲೆಗಳು ಮಾತು ಕಲಿಸಿದವು
ದಿಕ್ಕುಗಳು ಚಲಿಸಬೇಡಗದವು
ಅಕಾಶಮೊಡಲುಲ್ಲಿ ಉಪಯ ಮದರಂಗಿ ಕಾಣುವಾಗವು
ಬಾಡನ್ನು ಬೋಗಣಿಗೆ ಹೋದಂತ ಗೊಣ ಗೊಣ
ಬೊಟ್ಟಿಡುವ ತಾಯಂದಿರು
ಬೆಂದುಮುಟ್ಟಿಗೆ ತೋಟವ ತಂದರು
ಬಿಕ್ಕುವ ಕುಂಬ ಗೋವುಕೆ ಕುಂಕುಮ
ಅರಿವಿನವ ನೆಲ ಹಾಸು
ಅಕಾಶದ ಬೆಳ್ಳಗಿಂತಿ ಬೋಗಣವಿಡ ಮಿತ್ರಾಗು ಮಳೆಯಾಗು
ಕುಂಡ ಕೆಲವದ ತಂಗಡಿ ಹೂತೋರು
ಹದದ ಗಿಡಗಿಡಕ್ಕೂ ಬೀಜಗಳ ಕಾ

ಬ್ರಹ್ಮಬಲ್ಲಿ ಬೆಂಪ ಬಾಡಿದ ರಾಶಿ ಗದ್ದಾಣ
ಬ್ರಹ್ಮಬಲ್ಲಿ, ಬೀಳ್ಕೊಡ ತನಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದಡಿಕೆಯ ಗಲಾಪನ
ಬ್ರಹ್ಮಬಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಬ್ಬದ ನೆಲವ ಮನುಷ್ಯಬಲ್ಲಿ ಮನ
ಬೀಜದಲ್ಲಿನ ಕಾಳಿ ಹೂಸೆದು-ಮದನಸುಂದರಿ
ಪ್ರಸಂಗಿತು.

ಬರಗಿರಿ ಕಮಂಡಲ ಭೀಷ್ಮ ನಿಟ್ಟಗ
ಬರಗಾಲದ ಭೂಮಿ ಎದೆಮುಟ್ಟಿ ನಕ್ಕಿತು
ಪಗರ ಪುಲಕದಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕಿತು

ಬಣ್ಣಬಿಟ್ಟು ಕು ರುದ್ರ ಬೋಕ
ಗೂಗುಳಾರಕ ಪ್ರವಹಿಸಿತು

ಕಾಡು ಪಾಪದ ಕನಸು ಮತ್ತು ಊರಣಿಕ್ಕು

೧.

ಕಳ್ಳನಾಡಿಗೆ ಬೊಗ್ಗಿನ ಮಂಟಾ ಪಾಪೆಯ
ಕಾಡುಪಾಪವೊಂದು ವನದೊಳಿರು ಕೆದಕು ಕೂದಲು
ಬಿದಿರು ಮೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ಲೋಕ ವಿವರವಾಗಿದ್ದೊಂದು ಚಪಲಾಪ್ಪ
ಇಡೀ ಲೋಕದ ಕಣ್ಣು ತಾನೇ ಅದಂತೆ
ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ಸಿಗದೆಮೀಡಲಾದದ್ದನ್ನು

ಮರಣಿಗಳನ್ನು ಮಿಟುಕಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಉದಾಹರಣೆ ನ ದ್ಯಾಸ
ಸುರಾಸುಮನೆ ಕಾಡುಪಾಪದ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು
ಅದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತು, ಪಾಪ ! ಇದು ಕಾಡುಪಾಪವೊಂದು
ಸುಕೊಲುವೇ ಅದರ ಕರ್ಣಕುಂದಲು ಕವಚಗಳೆಂದು
ಲೋಕವಿಟ್ಟದ ಬಾಲು ನೋಡಾಡ
ಮಿಡುಕಿತು-ಗಾಳಿ ಮಲಿ ಮುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಮೂರ್ತಿಯಿತ್ತು

ಕನಸಿನ ಪತ್ತಲ ನೇಯುತ್ತಲೇ
ಕೆಂಪೆ ಗೊಡೊಳಗೆ ಹಾಯ್ದು ಮೂವೊಳಗೆ
ನಿದ್ದಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಪಾಪ ನಿಯಂತ್ರಗೊಂಡಂತೆ
ಪಂದ್ರಿಯರು ಹಿಡಿದ ಮೂಲೆಗಳು ಸಾಲುವಂತೆ
ಚುಕ್ಕೆ ಮಿವಾರಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮಹಾರ ರೀತಿ
ಮರು ಕುದಿಯಲೆಗದ ಹೂ ಹಿಂಡಿನ ಮೇಲೆ
ಸುಖವು ಸಲಗೆ ನಡ ... ಹೀಗೆ
ಕೊಪೆ ಚುಕ್ಕೆಗಳ ಕುಸುರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತ ಸುಖದ

೨.

ನೆಲಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ಸೂರ್ಯ ಪಾನೇರಿ ಕುಳಿತು
ಕಾಡುಪಾಪದ ಚಂದ್ರಪಾಪೆಗೆ
ಬೀಜುಗಾರಿಕೆಯ ಪಾಪವೆ ಬಿಡು
ಕತ್ತಲಿಟ್ಟುಕು ಲೋಕ ಕಳ್ಳ ಸಿಡಿಲು ಸುರಿದು
ಪಾವಿಗಾರು ವಿಶಾಖದ ಕೊಟ್ಟರು ಕರಣಿಯಲ್ಲದೆ ?

ಕಾಡುಪಾಪವೊಳಗೊಟ್ಟ ಮುತ್ಸರ ಕದಲಿದಂತಾಗಿ
ಬೆಕ್ಕಿನ ಪದ್ಮವೊಂದ ಪಂಚಾ ಮೆಣೆಯಿತು
ಗರಿಗರಿ ಮೀಸಲು ಬೀಜಿ ತಿಳಿಯದಿ ತನ್ನೊಳಗೆ
ಕವನ ಜರಿದುಕೋ ಎಂಬೊಲಿತು-ಒಮ್ಮೆಲೆ
ಇಂದ್ರಜಾವನೊಡಲಿಂದ ಕೊಡಲಿಗೊಳಿಸಿತು.

ಕನಸಿನ ಬದುಕಾದ ಕಾಡುಪಾಪ
ಕೊಡಲೆ ಕಾಡಿದ್ದದ ಬಯಲಿನಾಡಲ್ಲಿ ಪಾಪ
ಬೆಕ್ಕಿನ ಗಳ ಚುಟ್ಟಿನದ ಮಹಾರಯಲ್ಲಿ....
ಕನಸುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ !

ಗಿಳಿಯ ಪಂಜರದೊಳಿಲ್ಲ

ಪಟ್ಟ ಪಕ್ಷಿಗಳುಗಳ ಪಂಜಾಗ್ನಿ ಕೂಡದೆ
ಪಂಜರಂಗಿ ಹೂವಾಗಿ ನೆಲನಳವೆದ ಗಿಳಿಯೆಂದು
ತನ್ನ ಕೊಠಲ ರೆಕ್ಕಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಗವಾಗಿ
ಹಾರಬಲ್ಲ ಮೇಘವಿಡವು ಕಂಡಿತ್ತು ಕೋಟೆ ಬಾರಿ
ದಿಗಂತಗಳತ್ತ ಕೆದ ಚುಗುಲು ಪಕ್ಕಗಳ ಮೋಡಿ
ಮಾಯೆಯೋಪಾದಿ ಕಂಡಿತ್ತು ಕಾಲದ ಬೋಡಿ

ಕವಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಳುವೆ ಮಹೇಶನ ಮಗಲು ಹಿಲುವಾಗಿ
ಕುಂಞ ಕೆಂಪು ಕೆರೆಯುತ್ತ ಮುದನವ ಮುದಗವ ಬೋಕ
ತನ್ನೊಳಗೇ ಕಟ್ಟುತ್ತ ಕಳಿತ ಕನಸುಗಳ ಪಾತ್ರೆ ಗೋಣಲು
ಮೈವನಾಪರಿ ಗೊಡು ಕಟ್ಟಿದ ಚೆಲುವ ಗಿಳಿರಾವು
ಎಲ್ಲಿರುವನೋ ನನ್ನ ಮರೆತು ಆರಾಮ
ಪಾರಲಾರದ ಕೆಂಪು-ಕೆಂಪುರಾರದ ಮನಸು
ಸುತ್ತಲ ಜಗತ್ತಿನ ಆಧೀನಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳ
ಪಂಜರದ ಪಕ್ಕ ಪಂಜರಂಗಿಯು ಪುಗಿಕ್ಕಿ !

ವ್ಯಾಪಾರ ನಿಮಿತ್ತದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
ಕರಲು ಹೇಳಿತು ಕನಗೊಂದು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನೊಪ್ಪಿಗೆ-
ಜರುಡವವಿಯ ಮೆದಲ ಮೆದಲ ಹಿತ್ತ ಹಿರಿಯವ ಕುಕಲ ಮಾರ್ತೆಯ
ಮದ್ರ ವೈದ್ಯಕರುಗಳ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಕೆ
ಮೂರ ದೇಶದ ನಿಜತೆ ಕಾಣಿದ ಕೆಂಪು
ಸಾಮಿನಿಕದ ಸುತ್ತಲೆತ್ತ ಕಾಗವೊಡವು
ಮಡಿ ಮಡಿ ರೆಕ್ಕ ಬಿಡುಮೆ ಮೇಜೆಗೆ

ಮರಾಠೀದ ಮುಡಿ ಗಿಳಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಕೆ
ಪಂಜರದ ಹಕ್ಕಿಯ ವ್ಯಾಧಿ ಮಡಿ ಪಟಿಸಿಲ್ಲ
ಮೈವನಾಗಿದ ರೆಕ್ಕನೆ ಕ್ಷಮೆ ಕಟ್ಟಿ ನಿಜ ರುಗು
ಕುಸಿದ ವ್ಯಾಧಿವನೆ ರೆಕ್ಕ ಪುಕ್ಕವು ಬಂದು
ರವರಿದನೆ ಕಾರಿತು ಗಿಳಿ ಕರಡವವಿಯು ಅದ್ವೈತನೊಡನೆ

ಪುಟ್ಟಯ ಗುಳಿ ಮೇಲೆ ಬಿಡು ಬಿಡು
ಗಿಳಿಯು ಪಾರಿದ ಸುರುತಿ ಇಲ್ಲವಾಕಂತ
ಕೊಡಲು ಅರಿತುದ ನೆನಪು ಇದರಾರಾದ
ಜಿನ್ನದ ಮಂಡುವಿಗೆ ಮಂದಿನ ಮೆಳೆಯುಕೆ !

ಪಂಜಾಗ್ನಿ ಮೆಟ್ಟಿಗಳು
ಬಿಡುವಿಯು ಬಿಗುವೆಯಲ್ಲಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿ ಕಲವು
ಆ ಹಾಡುಗುವೆಯು ಮೂವನ ಮೂರುಗಳು
ಎಳು ಕೋಟೆಯೊಳಗೊ ಪಾರಿ ಬಿಡುವು
ಪುಟ್ಟಯಲಿ ರೆಕ್ಕಗಳು ಪಕ್ಕತಾಯಿತು
ಪುಟ್ಟ ಮೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಿಯದ ಜಂದ್ರನೆ ಹಿಕ್ಕಿತಾಯಿತು.

ಮಕ್ಕಳ ಘೋಷಾಲಂಕಾರ*

೧.

ಮಾಡುಂಡಿಗಳನ್ನು ಕೆಂಡಗಳಂತೆ ನೆರಗಲ್ಲಿ
ಪುರುಷರಾದೊಳೆನ್ನ ಕತ್ತಲೆ ಕಟ್ಟಿಮೊಂಡು
ತುಳೆಗೊಳಿಗಲು ತಮ್ಮತ್ತು ತಾವೇ ಪುನಃ ಸಿವಿಲೊಳ್ಳುವಂತೆ
ಬಾರು ಜಾಣ್ಮೆಗಳ ಪೊಸದ ಕೊಂಡಿದೆಯೆಂದು
ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕೋಮಲತೆಯನ್ನು ತಂಪು ಚಿತ್ತಿಯೆಂದು
ನಡೆಯೊಡೆದ ಮಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸುಳಿದ
ಫಲೆ ಬಂದಂತೆ, ಚಿಕ್ಕೋನ್ನದಕೆ ಮೊಲ್ಲೆ ಹೂವಂತೆ
ಕೆನುಗಳು ಬತ್ತು ಅ ನಲದಲ್ಲಿ
ಕರುಳು ಕೆಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಮಿಥ್ಯ ತಪವೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಲು ಬಗೆದು
ಗೆದ್ದು ಬಂದ ಗುಪ್ತಗಾಂವಿನೊಂದು ಉಕ್ಕಿ
ಉಬ್ಬಿತ ತೆನೆಗಳಾವಲ್ಲಿಗೆ
ಕೆನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಂದ ತಪ್ಪು ಸ್ವಪ್ನ
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಮೊಹದಾದ ಮೋಹಕ ರವ್ಯವ

ಮಕ್ಕಳಿಲೋಪಾಲಂಕಾರ ಮಹಾಬೀರನ ಸಮಾಂತರನ ಶಾಗೋ ಕೆಲವೊಳಗೆ ಬರೆನಾಡಿ,
ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆಯಾದಿ, ಲಿಪಿವಿಕ ಶಾಹವ ಹ್ಯಾ ರಂಧರನೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
ಗೋಪಾಲೇಂದ್ರವರದೊಳೆನ್ನ ಕಟ್ಟಿ ಇನಾಥವೆಂದ ಮಕ್ಕಳ ಗುಲಾಮನಾಗಿದ್ದು, ನಂತರ ಕಾಣಂ
ಮೊಂಡಾಗಲಲ್ಲಿ ಅರವಿಯಲ್ಲಿ ತತ್ತಿಪ್ಪಾ ನಿಯತವ. ಸಂಗೀತವನ್ನು ಅದಮ್ಯವಾಗಿ ಇನ್ನ
ಬಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು, ಗುಪ್ತಗಾಂವಿನಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೇ ಕೂಡು ಸತ್ತ
ನಂಬ ಮೂಕೂ ಅದೆ.

ಜೊತೆ ಸಂಗೀತಗಳ ಬೆಳಕ ಹಿಡಿದ ಒಬ್ಬಗೇ
ಸಂಗೀತ ಮೃಗುನವ ಉತ್ತುಂಗದಲ್ಲೊಂದೆ
ಪೂಜಿಸೊಂಡು ಬೆಂಕಿಯ ಪರಿಮಳವ
ಕೂಡಿದ ಸಂಗೀತದ ಸುತ್ತಾವ್ಯಗಳ ಬಟ್ಟಲು ಒಬ್ಬಲಾಗಿ
ಒಯಲು ಬಟ್ಟಿ ಲಾಗಿ
ಸ್ವಯಂ ರಮಣಿಯೆಂದಲ್ಲಿ ಚಿಗಿತು ವಾಸವು
ತಾಂದಮಿಸಿ ತನು ಹೂವು
ಗುಡೆ ಗದ್ದ ರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಟು ಭಾಷೆಯ ಪ್ರತಿರವ
ಬೆಡು ಹರಿದಂತೆ ಬೆಳಕು ಹರಿದು
ಕೆವೆ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಕಾಂತವ ಕುರವ
ನ್ನ ದಿಕ್ಕುಗಳು ಸ್ವಂತಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
ಗುಲಾಮನ ಮೊಹಿತ ಅನುಭಾವ
ಛವದ ಭರಚಿಕ್ಕಿಯೂ ಬೆಟ್ಟಿ ಣಂತೆ ?

೨.

ಕಂಡು ಕಾಣದ ಬದುಕುಗಳಲ್ಲಿ
ಈ ಗುಲಾಮನಿಗೇನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ ಗುಟ್ಟು ?
ಚಿಗುರು ಚಿಗುರಲ್ಲೂ ಹೂವಿಗಿರುವುದು
ಯಾವ ಚಿರಂಜೀವ ವಿದದ ಹುಟ್ಟು ?
ಬೆಳವಾಯಿ ಕಾಯುತ್ತಿದೆ ಭಾರವನ್ನುತ್ತ ರಕೆ
ಸಂತನಂತವಿಕು ಬಯಲೊಡಲಲ್ಲಿ

ನಿರ್ಜಗ ಪರ್ಗ ನಿರೀಂದು

ಜೀವ ಪ್ರವಾಹ ತಾಲ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವೆಂದಂ

ಅರಗಳಿಗೆ, ನಿನ್ನೆಳು ನಿರೀಂದೆ

ಅಮೃತ ಕೆವೆವರೊಡನೆ ಕಾಡ ಕೂಡಿದಿವೆ ವರು ?

ಅನಿಮಿಷದಾಲೋಪಗಳ ಮುಟ್ಟಿ ರೇನೋ-

ಸೆವಲಿಲ್ಲ ಜೀವೋನ್ನದ ಭಗವಂತ ಬೆಂಕಿ ಸಲಗಳ

ಮೊಕ್ಕ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಲಬಿಟ್ಟ ಭಾಡಿಗಳು
ಗುಕ್ಕಾಡದ ಗುಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತ ಅಡುಕುಗೊಡೆಯ
ಮೌನ ಗಂಗೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಕಬ್ಬರಿಯು ತಲ್ಲೀನ : ತಾಯೊಡಲ ತಪಸ್ಸಲ್ಲಿ ರೀನ

ಪೆತ್ತಪ್ಪ ಕಟ್ಟ ಕೊನೆಯೂರು ಎಲ್ಲವೂ
ಅಯ್ಯವಾಯಿಗಳು ಭಾಡೆ ನಿಶ್ಚಲವೆಂದು
ಹುಡುಕುವನು ಹುಟ್ಟು ಹುಟ್ಟುಗಳಲ್ಲೂ
ತನಗೆ ಹೇಳಲು ಏನನುಕೊಂಡಿದೆಯೆಂದು
ತನಕಿದನು ತಪ್ಪರಿಸಿದನೆ ಕಡಲುಗಳಲ್ಲೂ :
ಕೆತ್ತಲ ಗೋದಾವರಿಯು ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ರೋಧಿಸೆ ಸುಮ್ಮನೆ
ಕೇದ ಹಾದಿಯು ತೊರೆದುದೆಷ್ಟೆ ?
ಜಂಬೆ ಬುಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಲ್ಲದಿರು ಇಳೆಯ
ಮೊಕ್ಕಯ್ಯಾಡೆಯೋನೋ ಎನ್ನ ಮಾತುಗಳೆಂಬ
ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದೊಂದು ಭಾಷೆ ಬಾಯರಿ
ಹಿಡಿಯೊ ಅದನ ಹಿಡಿಯೊ ಪವನ.

ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಹೊಳೆಯೊಂದಿಗೆ
ಬೀಸಿದವು ಗಾಂಧಿ ಎನ್ನ ಉಕ್ಕಟ ಪ್ರೇಮ ವೃಕ್ಷಗಳು
ವಿಶ್ವವಸಕೆರು ಬಂದ ಬಂಗುರು
ಬಹವನ ಹುಳು, ಚಿಪ್ಪುಗಟ್ಟಿ ಎದೆಯೊಳಗೆ ಸ್ವಾಧರ ಪ್ಪರ
ಸೂರ್ಯ ಮಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಯುಗಲು ಇಳಿದಾಡಿ
ಬಿಳ್ಳ ಬೆಳಕೆಡೆ ಗುಳುಗು ಗೆವ್ವಂದವೆ

ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆಲೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು : ಯಾರಿಗೆ
ಮೊದಲವಾಳ ಬೋಗುಳ ?
ಘಟ್ಟಮೆ ಹರಿದವೆನುಲ್ಲೆಲ್ಲ
ಮೋಳೆಯೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತೆಲೆಯ ಉಕ್ಕಟೆ ಹಾಪ್ತಿಗಳು
ಜವರಬೀಳವವ ಕನಕ ದಾಪ್ತಿಗಳು

೩.

ಕೆಳವು ಜಲಧಾರೆಯುಡಿ ಮನೋಮುಗಿಲು ಕೆದರಿ
ಮೃತ್ಯು ನಖಿಯ ಮಂಗಳಿರಿಗೆ ಬೇಲಿನ ವರ್ಣ
ಅ ಆಮೋದನಗಳ ಕಡೆಗೊಳು ಕಂದವಾದನೇ ?
ಬದುಕು ಕಂಡಿತೆ ಮಾತ್ರೆ ಭಾದ ಕುಶ್ರುಡೆ ?

ಸಾವನಾಗುವರೆಗೂ ಸ್ವಪ್ನ ಸುರಕ್ಷೆಯು ನೋಡಿ
ಸಾವ ತಾಪಸುಗಳ ಭೀತಿ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ
ಕೇಗದ ಮೂತ ನೈಶ್ಯಕ್ಕೆ ಇವಲಿಬಂದ ತಾಳ ಕೊಡಿಸಿ
ಅಳಿದುಳಿದವ್ವೆಲ್ಲ ಕಳೆಯ ಭಾಗಿಸಿ
ಇಹಕ್ಕೆ ಭಾಷಣವೂತ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅಣುರೇಣು ತರಲು
ವಿಧಿವಿಚಿತ್ರವಾದುದು ಕರ್ತಗಳು ಗೆದ್ದಂತೆ
ತನ್ನ ಪುತ್ರಿ ಪೊಂಡಿತೆ ತತ್ವ ಮನ್ನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ?

ಅಕಾಶದ ಕಣ್ಣು ಕಂಡಾಗ ಕಣ್ಣು ಮುಟ್ಟಿ
ಸಾವಿನ ಗೂಗೆ ಬೇಬಿಮ್ಮ ನಿರಂತರ
ಬೆಳಕ ಪೊದೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವೈಕೃತ ಬಯದ ಕುರುಕು ಗೊಳು
ಅಳಿಸಿಕೊಂಡುಗಲು ಇನ್ನಿಲ್ಲದೆ
ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ
ಅನುಗತಗಳ ವೈಕರಣಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆಮ್ಮ
ಬಿಡುಗೊಂದರೊ ಸಾವಿನ ಗುಪ್ತ ವ್ಯಾಪೋಹಗಳಲ್ಲಿ
ತಪ್ಪುವಿದದ ತನಕದ ತೂಗಿ ತೂಗಿ
ವಿಲಾಸದ ಮದ್ದುನೆಮ್ಮ ಸುಳ್ಳು ಬದುಕುವ ಸತ್ತುತ್ಸರ್ಗೋಗಿ ?

೪.

ಬೆತ್ತ ಬಿಡುಕೆ ತನುವೆಂದವರು : ಹರಿಯಿತು
ಹೊಳೆ ಮೊಳೆಯ ವಳಿಯಿತು
ಸಕ್ಕದ ಒಡು ಗುಣ್ಣೆರೆಯತ್ತ ಬಿಡಿದಿ
ತಪ್ಪೊಳಗೆ ತಾನೊಡು ಸಾಗುತ್ರೆ ಬಿಡ್ಬೆತ್ತಿ ?

ಮೂರು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಬೋಕಾಯಕ್ಕೆ
ಮೂರು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಲಾಂಛನಕ್ಕೆ

ಹೆಣ್ಣು ಬೋಕಾಯ್ತೂ ಮುಂದೋಡುತ್ತ ಲಿರುವಂತೆ
ಬೆನ್ನೆತ್ತಿದನು ಕುಣಿ ಕುಣಿದು ನೀಡಲೇ
ಈ ಕೆಳದಂತೆ ಜಟಿಗಲಂತೆ ತೆರೆ ಕೆರೆ
ಧರ್ಮ ಗುರುಗಳು ಅರಳುವಂತೆ ಸಪ್ತಲ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ
ಕುಸಿದ ಹಡಗಿಗೆ ಲಂಗರು ಹುಡುಮಾಕಾರ

ಬಿಲ್ಲವ ಕಣ್ಣೆವೆಗಳಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೂತು
ಪಾದ್ಯ ಶತಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಿದನು ಅಗೋಚರ ಬೋಕಾಗಳ
ತುಂಬೂರಿ ವರ್ಷದಲಿ ಕೊಯ್ದು ತಾಣವ ಭರತ
ಮೀಟ, ಸುಖೋದಿಗಿನ ಬೇಬರ ಕಣಸುಗಳು
ಗೋಶಾಲೆಯ ಗೋರಸುಗಳ ಮುಖ ತಡವಿದನು ತಾಯಿ ಕಣ್ಣು
ಕುಸಿದ ಹಡಗಿಗೆ ಲಂಗರು ಹುಡುಮಾಕಾರ

ಕೀರ್ತನೆಗೆ ಕೂಸಿದ ಸಾಗರವೊಡಲಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾಚೀನ ನೀರು ನೀರು
ಹೇಳಬಿಡಬಾರದೆ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಈಗ
ಅ ಧರ್ಮ ಸತ್ಯದ ಹವಳ ಸ್ವರ್ಣಗಳ ?

ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಭೂಮಿ

ಬೆಂಕಿಯ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಇವನು ಕಣೆಯುವ
ಮಂದರ ಮೀನು ಸೂರ್ಯ ನೀನು
ಕ್ಷಣವೊಂದಕ್ಕೆ ಕೋಟಿ ಬಾರಿ ಕನಿಯುವ ಬೇಮಲ

ನಿರಂತರ ವಕ್ರಾ ನುಭವಗಳ ಸ್ವಾದದಲ್ಲಿ
ವೈದಭರಿತ ದೇವದ ಹೊರಗಿನ, ಹೊರಗಿನ
ಮುಕುಗಲ ಗಟ್ಟಿ ಪುಲಕ ಮೆಟ್ಟಿ
ಕ್ಷಣವೊಂದಕ್ಕೆ ಕೋಟಿ ಬಾರಿ ಕನಿಯುವಿವರಿ ನರಳ
ಹದೇ ಈ ಗಾಂಧಾರಿ
ಬೆರ ಬೆರವಿನ ಬಾಣಂತಿ ವೃಥಾ.